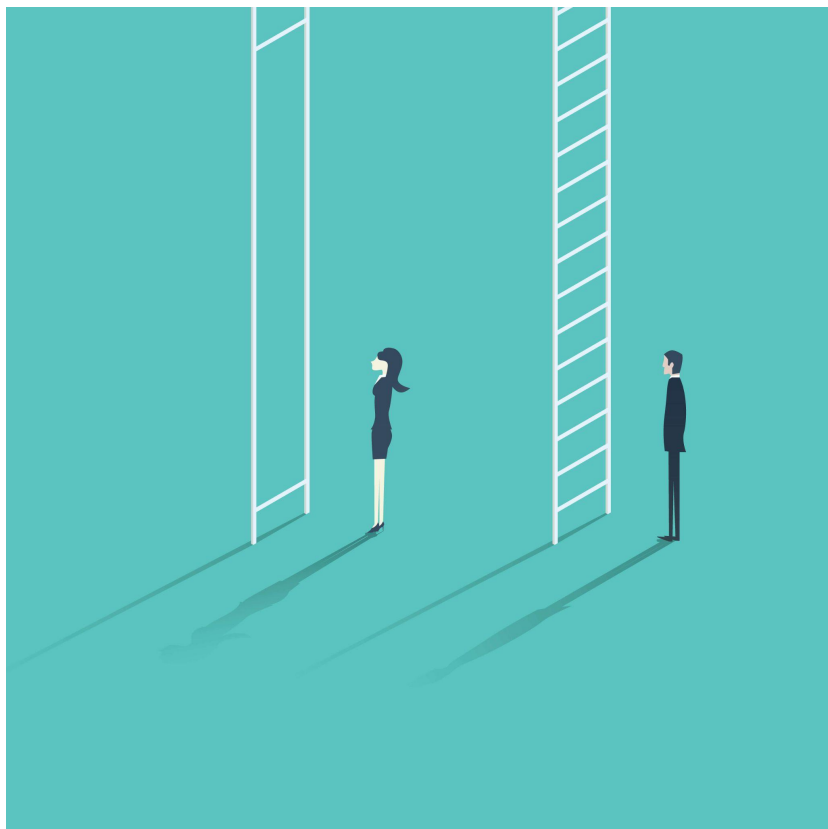

DESIGUALTATS DE GÈNERE A LA SOCIETAT ACTUAL?

Mª Belén Guzmán Flores

2n Batxillerat

2025-2026

Ins. Miquel Tarradell (Barcelona)

RESUM

Aquest treball d'investigació analitza la percepció social sobre la igualtat de gènere a la societat actual. Sovint es difon la idea que avui dia les dones tenen més privilegis o fins i tot més drets que els homes. La motivació del treball neix d'observar que moltes persones afirmen això sense conèixer realment la situació ni les dades existents.

La hipòtesi principal del treball és que aquesta percepció no reflecteix la realitat. L'objectiu és, entendre per què existeix aquesta idea que sovint es relaciona amb la desinformació, i analitzar dades que mostren les desigualtats que encara afecten les dones.

El treball inclou una part teòrica en què s'explica breument la història del feminisme, s'analitzen alguns estereotips i es reflexiona sobre les reaccions socials contràries al feminisme. També es presenten dades sobre problemes que encara persisteixen, com la bretxa salarial, la major precarietat laboral o la violència masclista.

A més, s'ha realitzat una enquesta senzilla per conèixer l'opinió de persones del nostre entorn sobre la igualtat de gènere. Els resultats obtinguts, ens afirma que encara existeixen desigualtats significatives entre homes i dones, especialment en àmbits com el treball, els ingressos i la seguretat.

ABSTRACT

This research project analyzes the social perception of gender equality in today's society. It is often claimed that women nowadays have more privileges or even more rights than men. The motivation for this project comes from observing that many people make this claim without really knowing the actual situation or the existing data.

The main hypothesis of this study is that this perception does not reflect reality. The objective is, on the one hand, to understand why this idea exists, often linked to misinformation or to the perception that some historical male privileges are being lost, and, on the other hand, to analyze data that show the inequalities that women still face.

The project includes a theoretical section that briefly explains the history of feminism, analyzes certain stereotypes, and reflects on social reactions against feminism. It also presents data on problems that still persist, such as the gender pay gap, greater job insecurity among women, and gender-based violence.

In addition, a simple survey was conducted to understand the opinions of people in our environment about gender equality. The results obtained, together with the analyzed data, lead to the conclusion that significant inequalities between men and women still exist, especially in areas such as employment, income, and safety.

SUMARI

1. INTRODUCCIÓ: Justificació del tema, motivació personal, hipòtesi:	1
2. MARC TEÒRIC:	2
2.1 Què són els drets?	2
2.1.1 Què són els drets humans?	2
2.2 Context i antecedent.	3
2.2.1 Evolució dels drets de les dones.	3
2.2.1.1 Les quatre onades feministes.	3
2.2.2 Moviments feministes recents i el seu impacte social.	6
2.3 Percepcions socials.	8
2.3.1 Estereotips.	8
2.3.2 Estereotips en el gènere femení + hiperfeminitat.	9
2.3.3 Backlash feminista.	10
2.4 La percepció actual.	11
2.4.1 Frases habituals: “ara tenen més drets”, “el feminisme s’ha passat de moda”.	11
2.4.2 Opinió pública i xarxes socials.	12
2.5 La realitat quotidiana.	13
2.5.1 Diferències reals en àmbits com l’educació, feina, relacions, etc.	13
2.5.2 L’any negre de les dones.	15
2.5.3 Agenda 2023.	16
2.5.4 Les denúncies per violència masclista tornen a augmentar el 2025.	18
2.5.6 Augment de “manades”.	20
2.5.7 Feminicidis durant 2025.	21
2.5.8 Dins Barcelona.	22
2.5.9 La dreta / ultradreta.	23
3. PART PRÀCTICA:	25
3.1 Metodologia.	25
3.1.1 Enquesta + preguntes.	25
3.1.2 Anàlisi estadístiques.	42
3.1.2.1 Estadística 1.	43
3.1.2.2 Estadística 2.	46
3.1.3 Anàlisi de bretxa salarial.	50
3.1.3.1 1ra imatge.	52
3.1.3.2 2na imatge.	54
3.1.3.3 3ra imatge.	56
3.2 Anàlisi i reflexió dels resultats.	60

4. CONCLUSIONS.....	61
4.1 Validesa o refutació de la hipòtesi.....	61
4.2 Reflexió personal.....	62
5. BIBLIOGRAFIA.....	63

1. INTRODUCCIÓ: Justificació del tema, motivació personal, hipòtesi:

Vivim en una societat on moltes persones diuen coses com: “ara les dones tenen més drets que els homes” o “el feminisme ja no cal perquè les dones ja ho tenen tot”. Aquest tipus de comentaris em molesten perquè sovint venen de gent que no s’ha informat, que només repeteix el que escolta o veu a les xarxes, sense saber realment com és la situació.

Això m’ha fet pensar molt i per això he volgut fer el meu treball de recerca sobre aquest tema. Vull parlar sobre la idea que avui en dia les dones estan per sobre dels homes, perquè jo no crec que sigui veritat. Crec que encara hi ha moltes desigualtats, i que el fet que hi hagi algunes ajudes o lleis per protegir les dones no vol dir que tinguin més privilegis, sinó que són mesures per intentar aconseguir una mica més d’igualtat.

La meva hipòtesi és que, tot i els avanços aconseguits en els últims anys, les dones encara es troben en una situació de desavantatge en comparació amb els homes. El que passa és que hi ha gent que ho percep així, potser perquè no entenen bé el feminisme o perquè tenen por de perdre certs avantatges que abans tenien com a homes. Amb aquest treball vull explicar bé d’on ve aquesta percepció, veure si realment hi ha desigualtats o no, i fer pensar una mica a la gent que diu aquestes coses sense tenir gaire idea del que parla.

Per fer-ho, buscaré informació sobre la història i l’evolució dels drets de les dones, parlaré sobre el feminisme actual i també faré una enquesta i analitzaré dades. Així podré veure si aquesta idea que “ara les dones tenen més avantatges i/o drets” és només una opinió o si té alguna base real.

2. MARC TEÒRIC

2.1 Què són els drets?

El dret és un conjunt de normes o regles que serveixen per organitzar la vida en societat i garantir la convivència entre les persones. Aquestes normes diuen què està permès fer, què està prohibit i com s'han de resoldre els problemes o conflictes. Tot sense tenir en compte ni l'origen, l'edat, etc.

El dret ajuda a mantenir l'ordre i la justícia, i està creat per institucions com els governs o les autoritats. També estableix els drets i les obligacions de cada persona.

Una mica de la seva història és que això ha existit des de fa molt de temps, des que les persones van començar a viure en grups i van necessitar regles per conviure bé. A l'antiga Mesopotàmia, fa uns 4.000 anys, ja hi havia lleis escrites, com el *Codi d'Hammurabi*, que era un conjunt de regles per saber què era just i què no.

A l'antiga Roma també van crear moltes lleis que van influir molt en el dret que tenim avui. Els romans van fer un sistema molt ordenat de normes que ajudava a governar els seus territoris i a resoldre conflictes.

Amb el temps, el dret ha anat canviant i adaptant-se a les necessitats de cada societat, però sempre amb l'objectiu de mantenir l'ordre i la justícia.

2.1.1 Què són els drets humans?

Els drets humans són normes que reconeixen i protegeixen la dignitat de tots els éssers humans pel simple fet d'existir.

Són universals, indivisibles e interdependents. No es fan distincions de sexe, nacionalitat, lloc de residència, origen nacional o ètnic, color, religió, llengua, edat, partit polític o condició social, cultural o econòmica.

Els 30 articles de la Declaració Universal dels Drets Humans inclouen els drets bàsics que tota persona ha de disfrutar per tenir una vida digna.

Els drets humans han anat canviant i creixent amb el temps. Al principi, només algunes persones tenien drets, com els reis o els nobles, però amb els anys, la societat va començar a entendre que totes les persones, sense importar qui fossin, havien de tenir drets iguals. A partir del segle XVIII, amb moviments com la Revolució Francesa, es van crear lleis i documents importants que defensaven aquests drets per a tothom.

2.2 Context i antecedent

2.2.1 Evolució dels drets de les dones

La lluita pels drets de les dones ha anat canviant al llarg del temps. Al principi, les dones tenien molt poques oportunitats i no podien votar ni treballar en gaires llocs. Durant el segle XX, van començar a organitzar-se i a reclamar els seus drets. Als anys 70, el moviment feminista va fer un gran salt a nivell mundial, aconseguint que es reconegués la necessitat de canviar les lleis i la societat per donar més igualtat a les dones. Durant la “Dècada de les Nacions Unides per a la Dona” (1976-1985), es van promoure molts canvis, com reconèixer que les dones són part activa de la societat i han de tenir els mateixos drets que els homes. Després, es van fer diverses conferències internacionals que van ajudar a avançar en l’eliminació de la discriminació i en la igualtat de gènere. Tot i això, encara queda feina per fer per aconseguir una igualtat completa en tot el món. Però tot això no hagués estat possible tampoc sense les quatre onades feministes.

2.2.1.1 Les quatre onades feministes

Les onades feministes són una forma de categoritzar l’evolució històrica dels moviments feministes, cadascuna representant un període de lluita i reivindicacions específiques. Es poden classificar en quatre onades:

- 1ra onada: Es desenvolupa durant tot el segle XIX i principis del XX, encara que té lloc a diverses parts del món, destaquen els moviments a Anglaterra, EUA i parts de llatinoamèrica. Els objectius d’aquesta perseguien drets al matrimoni i alguns drets polítics com el sufragi.

Flora Tristán, socialista utòpica francesa, destaca com una de les precursors del feminisme modern amb obres com “L’emancipació de la dona” a 1845.

En 1848 a Nova York té lloc la primera convenció sobre els drets de la dona als Estats Units, coneguda com a Convenció de Seneca Falls, la declaració de la qual va ser signada pel voltant de 100 dones, i que va significar una fita en la lluita feminista.

Al principi del segle XX el moviment de les *suffragettes* (sufragistes), activistes com Emmeline Pankhurst, inicien un feminisme més actiu amb clars objectius polítics, principalment dret al vot.

Figura 1: La primera ola del Feminismo. (Google)

- 2na onada: Té lloc durant la segona meitat del segle XX, més concretament des dels anys 60 fins als finals dels 80. Aquesta es centra la lluita en una àmplia varietat de temes, no només el jurídic o en el reconeixement de drets civils com ho feia la primera.

Les principals reivindicacions de la segona onada són: la sexualitat, la família, la desigualtat, la feina fora de la llar i la reproducció.

Amb l'arribada de la Segona Guerra Mundial el govern nord-americà animava les dones a ocupar els llocs de treball que deixaven els homes que combatiem el

capdavant. Van començar-se a fer campanyes, entre aquestes la companyia Westinghouse Electric va fer una de les més icòniques, el famós cartell “We Can Do It” on Rosie the Riveter les animava a treballar a les fàbriques.

Tot i que moltes dones van ser obligades a deixar el seu lloc de treball un cop finalitzada la guerra, la conquesta laboral i la renúncia a les feines de la llar es convertiria ja en un objectiu primordial per al feminisme.

Destaquem autores com Simone de Beauvoir, Betty Freidan o Kate Millet.

- 3ra onada: S'estén des de la dècada dels 90 fins l'actualitat, encara que algunes autores afirmessin que els esdeveniments recents pertanyen a una quarta onada.

El feminisme d'aquesta onada defensa que no hi ha un sol model de dona, i apareixen noves interpretacions cap al gènere.

Però un dels elements més importants de la tercera onada, és la presa de consciència que la jerarquia de l'home sobre la dona es basa en tota una estructura social que porta segles instal·lada, el patriarcat o heteropatriarcat.

- 4ta onada: Les manifestacions massives recents del 8 de març al voltant del tot el món com els moviments #MeToo o #NoesNo, han despertat la consciència feminista en una part de la població que no estava relacionada amb l'activisme. El moviment ha traspassat fronteres i s'ha popularitzat, i ha estat defensat activament també per molts homes. Això ha fet que algunes persones del feminisme defensin que estem vivint un gran canvi que en diuen la quarta onada.

Figura 3: El acoso y el MeToo (Google)

2.2.2 Moviments feministes recents i el seu impacte social

La història ens mostra que els drets de les dones no han arribat sols, sinó gràcies a moltes dones que han lluitat per aconseguir-los. Aquestes dones van fer front a una societat que les volia només a casa i que no volia veure els seus problemes. Encara que ara hi ha més drets, la desigualtat segueix existint, per exemple, perquè moltes dones han de treballar fora de casa i després fer totes les tasques domèstiques sense ajuda. El feminisme no és un moviment nou; fa molts anys que les dones lluiten per ser iguals als homes. Al llarg del temps, les seves demandes han canviat segons el que calia en cada moment, com ara el dret a votar, controlar el seu cos, i ser reconegudes per la feina que fan a casa. Tot i que hi ha gent que intenta fer veure que el feminisme ja no serveix o que no és important, la realitat és que encara és molt necessari per aconseguir una igualtat real en tots els àmbits. A Espanya, per exemple, encara que hi ha lleis que diuen que dones i homes són iguals, moltes dones pateixen desigualtats a la feina i a casa. Però gràcies a l'educació i a les noves generacions, cada vegada hi ha més dones que lluiten per una societat més justa on tothom tingui les mateixes oportunitats.

L'8 de març, Dia Internacional de la Dona, milers de persones de diferents països van participar en manifestacions i actes feministes per reivindicar la igualtat de drets, la seguretat davant la violència de gènere i la millora del benestar socioeconòmic de les dones. (Centrant-nos ara en l'any 2025)

Figura 4: 8M (Google)

A Amèrica, les protestes van començar el 7 de març en ciutats com La Paz, Bolívia, on milers de dones van marxar per exigir el respecte dels seus drets i denunciar la indiferència als casos de violència de gènere. Durant els dos primers mesos de l'any, es van registrar 7.750 casos d'aquest tipus de violència, una xifra que ens posa en alerta de la gravetat del problema. Una de les frases més repetides va ser “Nos matan y nos violan y el Estado no hace nada”, la qual reflecteix la frustració davant la manca de resposta efectiva per part de les institucions.

A Mèxic, la situació de moltes dones migrants està marcada per la violència que pateixen durant el seu trajecte migratori. Per primera vegada, la marxa va acabar al Palau Nacional, on actualment una dona ocupa la presidència del país, cosa que simbolitza un avanç important en la representació política femenina.

A l'Argentina, la mobilització va convocar a milers de persones davant del Congrés de la Nació a Buenos Aires. Els moviments feministes i LGTBI van participar conjuntament, amb un enfocament antifeixista, antiracista i antipatriarcal, destacant la interseccionalitat dins aquestes lluites socials.

A Àsia, més concretament a Islamabad, Pakistan, les dones van dur a terme una marxa tot i que les autoritats locals van negar el permís oficial per fer-ho, citant la coincidència amb el mes sagrat del Ramadà. No obstant això, les participants van manifestar-se en espais públics per exigir igualtat de drets i visibilitzar les demandes feministes.

A Europa, les manifestacions a Espanya, especialment a Madrid, Barcelona i Sevilla, es van desenvolupar sota la pluja i van mostrar certes divisions dins del moviment feminista. Tot i això, les protestes van mantenir un ambient reivindicatiu i festiu, alertant sobre els riscos que suposen per als drets de les dones els avanços de l'ultradreta en diversos països.

A Itàlia, les protestes també van ser massives i es van centrar a denunciar la violència masclista i el patriarcat, en un context de debat sobre una nova llei contra els feminicidis presentada pel govern de Giorgia Meloni. Aquest país registra una dona assassinada cada tres dies, fet que subratlla l'urgència d'aquesta lluita.

A França, les manifestacions van expressar la seva preocupació per l'amenaça als drets de les dones en diversos països i van aprofitar per enviar missatges de suport a situacions difícils com a Afganistan.

Finalment, a Bèlgica, milers de persones es van concentrar a Brussel·les per defensar els drets de les dones davant retrocessos socials i polítics, alertant sobre decisions governamentals que posen en risc aquestes conquestes.

El Dia Internacional de la Dona continua sent una data fonamental per visibilitzar les problemàtiques que afronten les dones a nivell global i per exigir canvis estructurals en els àmbits polític, social i econòmic, que sempre serà necessari per no tornar al passat.

2.3 Percepcions socials

La percepció social és com interpretem i donem sentit a la informació que rebem de les altres persones, a través del que veiem, sentim o escoltem. És un procés actiu que ens ajuda a entendre intencions, emocions i comportaments en contextos socials.

2.3.1 Estereotips

Un estereotip de gènere és una idea generalitzada o preconcebuda sobre com són o com haurien de ser els homes i les dones, o quins rols haurien de tenir o fer. Són creences molt esteses i arrelades a la societat, que sovint aprenem sense adonar-nos-en i que no tenen cap base científica ni estan justificades per dades reals. Aquests estereotips simplifiquen massa la realitat i poden causar molts problemes, ja que limiten la llibertat de les persones per desenvolupar-se com volen, per seguir la vida o la feina que escullen, o per ser elles mateixes. Quan aquestes idees porten a tractar algú de manera injusta només pel seu gènere, això rep el nom de sexisme. A més, poden fer que la gent senti que ha d'encaixar en unes expectatives que altres imposen, en lloc de poder créixer amb llibertat i formar una personalitat pròpia i autèntica.

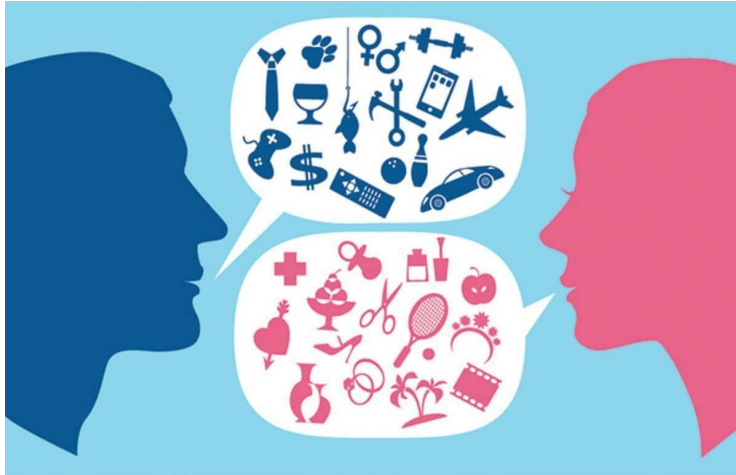

Figura 2: ¿Cómo se crean los estereotipos? (Google)

2.3.2 Estereotips en el gènere femení + hiperfeminitat

Dins dels estereotips tenim els que es solen imposar a qualsevol persona que neix amb vulva. És clar que existeixen altres per als homes, però ens centrarem en les de les dones.

Tenim quatre tipus d'estereotips de gènere bàsics:

- Característiques de la personalitat: per exemple, es habitual esperar a que les dones siguin complaents i emotives.
- Comportaments domèstics: que les dones s'encarreguin del nens, cuinin i netegin la casa.
- Ocupacions: S'espera a que les dones només assumeixin oficis com infermeres, profesores, etc. Mentre que no les relacionen amb els que són més "complicats" com l'enginyeria, informàtica, etc.
- Aspecte físic: S'espera que les dones siguin primes, elegants, i que vesteixin i arreglin d'acord amb els seus estereotips del seu gènere, o sigui, vestits i maquillatge.

D'una altra banda però molt relacionada hi ha la hiperfeminitat.

La hiperfeminitat és l'exageració dels estereotips de comportament que es consideren femenins, i afecta especialment les dones. Una dona hiperfemenina sol exagerar trets que s'associen tradicionalment amb la feminitat, com ser passiva, ingènua, dòcil, coqueta, delicada, maternal o complaent. Aquests estereotips exagerats poden perjudicar les relacions personals i fer que algunes dones acceptin situacions de maltractament físic o emocional per part de les seves parelles. A més, aquests rols imposats limiten l'expressió de pensaments, sentiments i formes de ser, fent creure a moltes dones que no haurien de ser independents, intel·ligents o amb caràcter propi. Els estereotips de gènere extrems són nocius perquè impedeixen que les dones puguin desenvolupar-se lliurement i ser qui realment són. Trencar amb aquests rols permet viure amb més llibertat, respecte i autenticitat.

2.3.4 *Backlash* feminista

En pocs anys han hagut avenços legals molt importants que protegeixen a les víctimes de violència de gènere i promouen la igualtat. Però tot això ha arribat acompanyat de crítiques i intents de sabotejar tots aquests èxits, un atac que intenta contrarestar les victòries petites o grans del feminisme: el *backlash* feminista.

La traducció literal de "*backlash*" és reacció. Segons el Webster Dictionary, es defineix com una forta reacció adversa a un moviment polític o social. Es una resposta violenta concretament una reacció adversa a una idea, moviment o producte, un contraatac. En el context del que parlem significa a un avanç constructiu o reivindicació aconseguida. Però si ens enfonsem més en aquesta paraula trobarem dues connotacions: per una part es la reacció contra alguna cosa que ha guanyat importància, popularitat o influència, per l'altre banda es refereix també a l'acusació que es fan a les víctimes d'un crim, inculpant-les d'haver provocat els seus agressors o de voler guanyar l'atenció de l'opinió pública denunciant-lo.

Aquestes persones que fan el *backlash* són, normalment, grups conservadors que volen que les coses siguin com abans, amb més desigualtat. Utilitzen diferents maneres per fer-ho: parlen malament del feminisme, diuen que no respecta la llibertat, i expliquen mentides per confondre la gent.

Tot això fa que sigui més difícil avançar cap a una societat justa on homes i dones siguin iguals.

2.4 La percepció actual

2.4.1 Frases habituals: “ara tenen més drets”, “el feminisme s’ha passat de moda”...

És cada vegada més habitual escoltar frases que clarament són masclistes però a vegades les prenem amb humor, encara que no hi ha gens d’aquest enlloc.

Frases com:

- “No tots som iguals”: Aquesta frase es fa servir per defensar actituds masclistes, suggerint que no tots els homes són iguals. Però, en lloc de defensar la igualtat, minimitza la discriminació que pateixen les dones. El masclisme no es basa en la individualitat, sinó en un sistema que afavoreix als homes com a grup.
- “Jo sóc feminista perquè ajudo a casa”: Molts homes es consideren feministes per realitzar tasques domèstiques, però això no els fa feministes. El feminisme busca la igualtat de drets i oportunitats entre dones i homes, no només la repartició de tasques. El simple fet d'ajudar a casa no implica un compromís amb la igualtat de gènere.
- “Per què no hi ha un dia del home?": Aquest comentari busca minimitzar la lluita per la igualtat amb una suposada discriminació als homes. Tanmateix, la celebració del Dia Internacional de la Dona no és per excloure els homes, sinó per reconèixer i abordar les desigualtats històriques que han patit les dones.

- “El feminisme és l’oposat al masclisme”: Molts creuen que el feminisme busca la supremacia femenina, però això és un malentès. El feminisme lluita per la igualtat de drets entre dones i homes, mentre que el masclisme promou la superioritat masculina. Aquesta confusió distorsiona l’objectiu real del feminisme i perpetua la discriminació.
- “Amb tu com independents”: Aquest comentari pot semblar un elogi, però sovint es fa servir per minimitzar els èxits de les dones, suggerint que només han aconseguit alguna cosa gràcies a un home. Això reforça la idea que les dones necessiten la validació masculina per ser valuoses.
- “Jo no sóc masclista ni feminista, jo crec en la igualtat”: Probablement no siguis conscient, però si creus en la igualtat, ets feminista. El feminisme defensa que homes i dones tinguin els mateixos drets i oportunitats en tots els àmbits de la vida. No es tracta de donar més drets a les dones, sinó de garantir que ningú sigui discriminat pel seu sexe. Si estàs a favor que tothom tingui les mateixes oportunitats i drets, estàs defensant la igualtat i, per tant, el feminisme.

2.4.2 Opinió pública i xarxes socials

Avui dia, encara que molta gent diu estar a favor de la igualtat entre homes i dones, hi ha una gran divisió d’opinions. Moltes dones i joves es consideren feministes i creuen que cal seguir lluitant pels drets de les dones. Però també creix el nombre de persones, que pensen que el feminisme ha anat massa lluny i que ara els homes són els discriminats.

Aquest pensament mostra una confusió: es pensa que demanar igualtat per a les dones vol dir treure drets als homes, quan en realitat es tracta de tenir els mateixos drets i oportunitats. Aquest tipus d’idees antifeministes es veuen molt a internet i afecten sobretot els nois joves, que sovint reben missatges que reforcen rols antics, com que un home ha de ser el que treballa i manté la família. Per això, hi ha nois que pensen que cuidar els fills és “ser menys home”.

També preocupa que hi ha persones que no reconeixen la violència de gènere com un problema principal de les dones, tot i que les dades i la llei demostren clarament que elles són les més afectades. Això fa més difícil lluitar contra aquest tipus de violència.

Tot i que hi ha molts avanços, també hi ha moltes veus que frenen el camí cap a la igualtat. És important parlar, informar i entendre que el feminisme no vol treure res de ningú, sinó que busca una societat més justa per a tothom, s'ha de tenir cura del que escoltem o mirem dins internet i fer recerca sobre el tema per no tenir idees equivocades o influenciades per gent que vol canviar el teu punt de vista.

Figura 5: El ciberfeminismo social (Google)

2.5 La realitat quotidiana

2.5.1 Diferències reals en àmbits com l'educació, feina, relacions, etc.

Les diferències entre homes i dones continuen sent molt importants en la societat actual. Tot i que homes i dones haurien de tenir les mateixes oportunitats, encara hi ha molta desigualtat, sobretot en el món laboral i econòmic.

Per exemple, a les dones els costa més trobar feina i, quan la tenen, sovint és de pitjor qualitat. Cobren menys pel mateix treball, això es diu “bretxa salarial”, i fan més feines a mitja jornada o precàries. A més, quan es jubilen, cobren pensions més baixes que els homes. Això provoca que hi hagi més dones en situació de pobresa, sobretot quan són elles les que mantenen la família.

També hi ha més dones que pateixen exclusió social, no només per falta de diners, sinó també per problemes com l'accés a la salut, l'habitatge o per conflictes familiars. Això es deu a una cultura antiga on l'home era vist com el fort, el que mana, i la dona com la dèbil i obedient. Encara avui, molts d'aquests rols continuen existint.

Els valors considerats "masculins", com ser competitiu, fort o racional, són més valorats que els "femenins", com cuidar, sentir o ajudar. Això fa que moltes feines fetes per dones, com cuidar persones grans o infants, estiguin pitjor pagades.

L'educació és molt important per al futur dels joves, tant per créixer com a persones com per trobar una bona feina. Però, tot i això, encara hi ha moltes diferències entre persones quan parlem d'estudiar. Aquestes desigualtats tenen a veure amb el lloc on vius, amb els diners que tens i també amb si ets noi o noia.

Una altra desigualtat important és la de gènere. Encara avui, els nois i les noies no tenen les mateixes vivències a l'escola. Per exemple, els nois abandonen més els estudis que les noies. I tot i que les noies tenen un nivell educatiu més alt, continuen recollint carreres diferents. Els nois fan més Formació Professional i carreres tècniques com enginyeria, mentre que les noies fan més estudis universitaris però en altres àrees.

Enfonsem-nos una mica més.

Des que comencen l'escola, nens i nenes ja veuen diferències. A infantil, la majoria de mestres són dones, cosa que continua el rol de cuidadora. Però, a mesura que avancen en els estudis, hi ha més professors homes, associant el coneixement i l'autoritat amb el masculí. A més, els llibres parlen sobretot d'homes que han inventat, escrit, fet guerres... mentre que les dones gairebé no hi apareixen.

Tot això forma part del que s'anomena currículum ocult, que transmet missatges sense dir-los directament. Això fa que nens i nenes aprenguin, sense adonar-se'n, que hi ha rols diferents segons el seu sexe. I aquests rols es mantenen a mesura que creixen: els nens són valents i forts; les nenes, amables i boniques. Aquesta diferència es fa més gran a l'adolescència.

Moltes escoles i mestres intenten canviar això, però encara no n'hi ha prou. Marina Subirats, sociòloga, diu que tot i els canvis, el sistema educatiu encara transmet estereotips antics. És necessari que l'escola ajudi a trencar aquests rols i mostri models nous i més igualitaris.

Un exemple és que moltes noies trien batxillerat, però poques opten per ciències i tecnologia. A la universitat, els nois són majoria en enginyeries. A la Formació Professional, passa el mateix: hi ha molt poques noies en especialitats com electricitat o mecànica.

Tot això mostra com encara les dones pateixen aquesta desigualtat que no les permeten seguir endavant sense escoltar algun comentari masclista intentant minimitzar els seus esforços.

2.5.2 L'any negre de les dones

L'any 2023 va ser especialment greu pel que fa a la violència contra les dones a Espanya. Segons les dades oficials, 52 dones van ser assassinades per les seves parelles o exparelles, i es van registrar 2.307 agressions sexuals amb penetració, 229 més que l'any anterior. També es van presentar més de 48.000 denúncies per violència de gènere només durant el segon trimestre, un augment del 5,4% respecte al mateix període de l'any anterior. Aquestes xifres mostren la dificultat del país per reduir els casos de maltractament i feminicidis.

La jutgessa Nieves Fresneda explica que la violència de gènere és especialment complexa per l'enllaç emocional entre víctima i agressor, cosa que fa molt difícil denunciar. Només un 1,85% de les denúncies provenen de familiars o amics, mentre que la gran majoria les presenten les mateixes víctimes. Segons Fresneda, sovint les dones amaguen la situació al seu entorn, i encara que aquest pugui sospitar-ho, és molt difícil actuar si la víctima ho nega.

Per altra banda, la psicòloga forense Nuria Mateos alerta que la violència sexual està en augment, sobretot entre adolescents. Comenta com les causes principals són: la normalització de les conductes masclistes a les xarxes socials i el consum de

pornografia cada cop més violenta a internet. Aquesta pornografia, presenta relacions sexuals agressives com si fossin normals i influeix en la manera com els joves entenen el sexe. Mentre molts nois diuen veure'n per "aprendre", moltes noies ho fan per saber com satisfer la seva parella, cosa que reforça rols desiguals i perpetua el control masculí.

Mateos també assenyala que el gran perill és la normalització del dolor i de la violència: ens acostumem a veure el sofriment aliè sense que ens afecti, fins i tot en l'àmbit sexual. Això diu que és un símptoma preocupant d'una societat que es torna insensible davant el patiment de les dones.

Finalment, tant Fresneda com Mateos coincideixen que el negacionisme i la politització del problema agreugen la situació. Negar la violència de gènere, assegura Fresneda, és tan absurd com negar un homicidi. Però, malgrat els avenços legals, les dades mostren que encara queda molt camí per recórrer per eradicar completament la violència masclista i les seves noves formes.

2.5.3 Agenda 2023

L'any 2025 és un moment clau per al futur del món. D'aquí poden sortir dos camins molt diferents: un que porta a més pobresa, desigualtat i pèrdua de drets, i un altre que pot portar a un progrés real, amb societats més segures i justes per a tothom. Queden cinc anys per arribar als objectius de l'Agenda 2030, que vol aconseguir la igualtat entre dones i homes. L'informe Panorama de gènere 2025 d'ONU Dones explica què passarà si no s'actua i quins grans beneficis pot tenir invertir en la igualtat.

Encara avui, la pobresa afecta sobretot les dones. El 10% viuen en pobresa extrema, i si no es fa res, més de 350 milions continuaran en aquesta situació el 2030. Les dones acostumen a fer més treballs de cura sense cobrar, tenen menys accés a la propietat o als bons llocs de feina, i això els impedeix prosperar. En canvi, si s'inverteix en elles, es podria reduir molt la pobresa i augmentar la riquesa mundial fins al 2050.

Les dones també passen més gana i tenen més problemes de salut que els homes, cosa que els dificulta estudiar o treballar. Quan les dones poden cuidar-se bé i reben una bona alimentació i atenció mèdica, tota la societat millora.

Avui, moltes nenes acaben l'escola, però massa vegades el seu futur es talla per culpa del matrimoni infantil, la violència o la mutilació genital femenina. Aquests problemes fan que moltes no puguin arribar a llocs de responsabilitat ni tenir les mateixes oportunitats que els homes.

Només el 27% dels seients al parlament i el 30% dels càrrecs directius del món estan ocupats per dones. Si es continua així, la igualtat en els llocs de poder podria trigar cent anys a arribar. Tot i que les quotes de gènere han ajudat a millorar la situació en alguns països, els avenços encara són molt lents. A més, milions de dones no poden treballar perquè passen gran part del seu temps cuidant familiars sense cobrar, i les que sí que treballen sovint cobren menys i tenen menys possibilitats de pujar de càrrec. Quan les dones aconseguixen llocs importants, les empreses i les institucions funcionen millor, cosa que demostra que la igualtat també és una bona inversió per a tothom.

Les dones també són les més afectades per les guerres i el canvi climàtic. Han de caminar més per buscar aigua, perden ingressos quan fallen les collites i sovint viuen en llocs insegurs. Però gairebé no participen en les decisions sobre pau ni medi ambient. Si s'invertís en solucions com les cuines amb energia neta, es milloraria la salut, es reduirien emissions i s'estalviaria molt més del que es gasta.

Un altre problema és que falten dades sobre la situació real de les dones. Sense dades segures i completes, els governs no poden prendre bones decisions. Ara mateix, més de la meitat dels instituts d'estadística tenen menys recursos i només hi ha la meitat de la informació necessària per fer un bon seguiment del progrés.

En resum, el món té cinc anys per decidir si la igualtat entre dones i homes serà una realitat o només paraules. No donar oportunitats a les dones frena el progrés de tots. La igualtat no és

una despesa, sinó una inversió que beneficia tothom. El futur només serà just i pròsper si es tria la igualtat ara.

Figura 6: La Agenda 30 (Google)

2.5.4 Les denúncies per violència masclista tornen a augmentar el 2025

Durant el primer trimestre del 2025, els jutjats espanyols van rebre gairebé 48.000 denúncies per violència de gènere, un 4% més que l'any anterior. Tot i aquest augment, el nombre de dones que van denunciar —més de 43.000— es va mantenir pràcticament igual. Això vol dir que cada dia es van registrar unes 484 víctimes i 532 denúncies.

La majoria de les dones que van denunciar eren espanyoles (gairebé el 62%), mentre que el 38% eren estrangeres. També es van comptar 115 menors com a víctimes, sobretot espanyols. Si es compara per territoris, Navarra, Balears i la Comunitat Valenciana van tenir les taxes més altes de casos, molt per sobre de la mitjana estatal.

Pel que fa a l'origen de les denúncies, més del 70% van ser presentades directament per les pròpies víctimes, mentre que només una petita part provenia de familiars o serveis d'ajuda. Unes 4.900 dones, aproximadament un 11%, van optar per no declarar contra l'agressor. La presidenta de l'Observatori, Esther Erice, ha advertit que a l'estiu els casos solen augmentar, i per això cal reforçar la prevenció i la coordinació entre institucions. També ha remarcat com d'important és el suport de la família i dels amics per a una dona que decideix denunciar una situació de violència.

Entre gener i març es van demanar més d'11.000 ordres de protecció, però només se'n van concedir unes 7.500, una mica menys que l'any passat. En gairebé la meitat dels casos, la víctima encara mantenia una relació amb l'agressor. A més, els jutjats van acordar més de 13.000 mesures penals, sobretot ordres d'allunyament i prohibicions de comunicació, i prop de 4.800 mesures civils, com pensions alimentàries o la suspensió del règim de visites.

En total, es van dictar més de 15.500 sentències, una xifra semblant a la de l'any anterior, i vuit de cada deu van ser de condemna. Els jutjats especialitzats en violència sobre la dona van ser els que més condemnes van dictar, amb més del 90% dels casos. També es van celebrar prop de 1.900 judicis per delictes lleus, principalment per vexacions o insults, i en alguns casos es van jutjar menors, la majoria d'ells espanyols.

En resum, tot i que hi ha una lleu millora en el nombre de denúncies i sentències, la violència de gènere continua sent un problema molt greu a Espanya. Les dades mostren que la major part de les víctimes són les que denuncien directament, però encara hi ha moltes que callen per por o falta de suport. Cal reforçar la prevenció, la protecció i l'ajuda a les dones per aconseguir un canvi real.

2.5.5 Augment dels feminicidis fora de la parella a Espanya el 2025

Durant els primers sis mesos de 2025, quinze dones han estat assassinades a Espanya fora de l'àmbit de la parella o exparella. Això representa un augment del 66% respecte al mateix període de l'any anterior, quan se'n van registrar nou. Des del 2022, any en què es van començar a comptar aquests casos, ja són vuitanta-set les víctimes mortals.

Segons les dades publicades per la Delegació del Govern contra la Violència de Gènere, en catorze dels quinze casos la víctima coneixia el seu agressor. En concret, onze assassinats (més del 70%) van ser comesos per familiars com fills, pares, néts o avis, dos van ser agressions socials per part d'homes sense relació íntima o familiar amb la víctima, i dos van tenir un component sexual. Més de la meitat dels agressors convivia amb la dona assassinada.

Pel que fa a la nacionalitat, catorze dels agressors eren espanyols i un era estranger. De les víctimes, deu eren espanyoles i cinc estrangeres. Les dades també mostren que set de les dones assassinades tenien entre 70 i 80 anys, i tres entre 60 i 70, fet que confirma que la majoria de víctimes eren dones grans. Entre els agressors, nou tenien entre 40 i 50 anys, i quatre entre 50 i 60.

Les quinze víctimes deixen tres menors orfes. Andalusia i Canàries són les comunitats amb més casos (quatre cadascuna), seguides del País Basc (dos), mentre que Galícia, Castella i Lleó, Madrid, Múrcia i la Comunitat Valenciana en van registrar un.

Aquests informes, que s'actualitzen cada sis mesos, formen part del Pacte d'Estat contra la Violència de Gènere i responen a les demandes del moviment feminista i del Conveni d'Istanbul. Amb la seva publicació, Espanya es va convertir en el primer país d'Europa que comptabilitza totes les víctimes de feminicidis, no només les que han patit violència dins de la parella.

2.5.6 Augment de “manades”

A Espanya, la violència sexual continua sent un problema molt greu i cada vegada més difícil de controlar. En els últims anys, han augmentat molt les agressions sexuals i les violacions en grup. El 2022 es van registrar més de 18.700 denúncies per delictes sexuals, un 64% més que el 2017. A més, les anomenades “manades” (violacions fetes per diversos homes a la vegada) s'han duplicat en aquest temps.

Això mostra que, tot i que ara es denuncia més, la violència sexual s'està fent més habitual. Els experts adverteixen que la societat s'està acostumant al dolor de les víctimes, i això fa que sigui més difícil reaccionar i posar-hi fi. També està creixent un altre tipus de violència: la que passa a internet. Cada cop hi ha més casos d'ús de la intel·ligència artificial per crear fotos o vídeos falsos de dones nues (“deepfakes”), que es fan servir per fer mal, fer xantatge o humiliar. Això afecta sobretot a joves i adolescents.

El moviment #MeToo, que en altres països va ajudar a visibilitzar molts casos i a fer canvis, a Espanya no ha tingut el mateix impacte. La falta d'un debat clar i la politització del tema han fet que la lluita contra la violència sexual no avanci prou. Encara hi ha moltes dones que tenen por de denunciar, i moltes agressions, tant físiques com digitals, continuen sense càstig.

Tot i això, Espanya segueix sent un exemple internacional en la lluita contra la violència de gènere. Però les dades deixen clar que encara queda molt per fer i evitar que la societat es faci insensible davant del dolor i el sofriment de les víctimes.

2.5.7 Feminicidis durant 2025

A Espanya, durant el 2025, s'han registrat uns 70 casos de feminicidis i altres assassinats de dones comesos per homes, segons les dades de Feminicidio.net. Aquests casos inclouen tant dones assassinades per la seva parella o exparella com dones que no tenien cap relació amb l'agressor.

Les dades mostren que la majoria dels feminicidis íntims són comesos per homes que coneixien la víctima, mentre que els altres casos, tot i ser menys habituals, demostren que la violència contra les dones pot passar en qualsevol lloc i situació. Aquesta realitat ens recorda que la violència masclista continua sent un problema molt greu a Espanya, malgrat les lleis, les campanyes de sensibilització i els programes de prevenció que s'han posat en marxa.

El recompte de Feminicidio.net té com a objectiu donar visibilitat a totes les dones assassinades i fer conscienciar la societat sobre la necessitat d'actuar abans que sigui massa tard. També serveix per demanar més recursos, més protecció i més suport per a les víctimes i el seu entorn, així com per promoure una educació en igualtat i respecte des de les edats més joves.

A més, aquest registre subratlla la importància de comptar tots els casos, tant els que passen dins la parella com els que no, per entendre millor la magnitud del problema i poder crear polítiques més efectives. Només així es podrà avançar cap a una societat més segura i justa per a totes les dones.

2.5.8 Dins Barcelona

Durant els primers sis mesos de 2025, la nova unitat especialitzada de l'Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses de Catalunya (IMLCFC) ha atès 327 víctimes d'agressions sexuals a la província de Barcelona. Aquesta xifra és molt alta si es compara amb les dades de tot el 2024, quan es van registrar unes 600 víctimes en total, fet que indica un fort augment dels casos en molt poc temps.

Segons l'informe, el 89% de les víctimes són dones, i tres de cada cinc tenen menys de 30 anys, amb una edat mitjana de 28,8 anys. També s'ha observat un augment de les agressions sexuals grupals, que representen ja el 9% dels casos, mentre que l'any anterior eren un 7,6%. Aquestes dades mostren una tendència preocupant i confirmen que la violència sexual està creixent a ritmes alarmants.

L'increment és especialment notable a Barcelona i a L'Hospitalet de Llobregat. En el darrer any, les agressions sexuals han pujat un 4,1% a Barcelona i un 23% a L'Hospitalet, segons les dades oficials. Els experts alerten que aquests números podrien continuar augmentant si no s'apliquen mesures més contundents de prevenció i protecció.

Davant aquesta situació, el Departament de Justícia ha posat en marxa una unitat d'intervenció ràpida que actua immediatament quan es detecta un cas. Aquesta unitat està formada per metges forenses, ginecòlegs, psicòlegs i investigadors que treballen conjuntament per atendre la víctima, recollir proves de manera adequada i evitar la revictimització durant el procés judicial.

Les autoritats assenyalen que aquestes dades no només reflecteixen un possible augment real de les agressions, sinó també una major disposició de les víctimes a denunciar gràcies a la sensibilització social i a les millores en l'atenció. Tot i això, la xifra de casos continua sent molt preocupant, i recorda la necessitat de reforçar les polítiques d'educació sexual, igualtat i prevenció de la violència masclista.

2.5.9 La dreta / ultradreta

En els últims anys, els partits i moviments d'extrema dreta han crescut a molts països d'Europa. Aquest creixement està posant en risc molts drets de les dones que s'han aconseguit després de molt de temps i esforç.

Avui encara hi ha moltes dones que no poden decidir lliurement sobre el seu cos. A Europa, més de 20 milions no tenen garantit un avortament segur i legal. En alguns països està prohibit i, en d'altres, és molt difícil d'aconseguir. Fins i tot a Espanya, algunes dones migrants o que viuen en zones petites tenen problemes per accedir-hi.

Per millorar aquesta situació, s'ha posat en marxa la campanya “La meua veu, la meua decisió”, que reuneix grups feministes de diferents països europeus. El seu objectiu és aconseguir signatures perquè la Unió Europea garanteixi el dret a l'avortament segur, legal i gratuït per a totes les dones, sense excepcions.

L'extrema dreta també intenta limitar altres drets. Vol fer retrocedir la igualtat i mantenir un model de família tradicional, on la dona ha de quedar-se a casa i dependre de l'home. A més, nega o minimitza la violència masclista, i moltes vegades culpa les persones migrants o diu que les denúncies són falses, creant desconfiança i confusió.

Aquests discursos són perillosos perquè normalitzen la desigualtat i el masclisme. També es difonen ràpidament per internet i xarxes socials, cosa que fa més fàcil que arribin a molta gent. Darrere d'aquests missatges hi ha organitzacions i finançadors internacionals que treballen junts per debilitar els avenços en drets humans i d'igualtat.

Per això és important mantenir-se alerta, informar-se i actuar abans que aquests retrocessos siguin més greus. Cal defensar els drets aconseguits i continuar lluitant per la igualtat, donant suport a totes les dones, siguin d'on siguin, i també als col·lectius que pateixen discriminació.

La igualtat no és un dret garantit per sempre; és un esforç que s'ha de cuidar i reforçar cada dia. Només amb unitat, solidaritat i consciència social es podrà avançar cap a una societat més justa per a tothom.

2.5.10 Quines son les causes de la desigualtat?

Com he dit abans, els rols de gènere són representacions socials que indiquen què es considera masculí i què es considera femení dins d'una societat.

Per exemple, tradicionalment s'ha associat a les dones les tasques de cura, mentre que als homes se'ls ha relacionat més amb funcions de lideratge o autoritat. Tot i això, és important entendre que aquests rols no són naturals ni depenen del sexe biològic, sinó que són idees que la mateixa societat ha anat construint i transmetent al llarg del temps.

Aquest procés es produeix a través de la socialització, que comença des de la infància i influeix en la manera com les persones entenen el seu paper dins la societat. En aquest procés intervenen diferents factors que contribueixen a reforçar aquests rols de gènere, com la família, l'escola i els mitjans de comunicació.

En primer lloc, la família és un dels espais més importants en la socialització dels infants. Els nens i nenes prenen els seus familiars com a models de comportament i, a través d'ells, aprenen valors, creences i formes d'actuar que sovint es mantenen al llarg de la vida. Si dins la família es reforcen determinats rols de gènere, els infants poden acabar pensant que hi ha activitats o responsabilitats que corresponen només als homes o només a les dones.

En segon lloc, el sistema educatiu també pot contribuir a mantenir aquests rols. Això pot passar a través de factors com la distribució d'homes i dones dins de les institucions educatives, els llibres de text o determinades activitats escolars que poden reproduir estereotips de gènere. A més, les expectatives i actituds del professorat també poden influir en la manera com els alumnes es veuen a si mateixos.

Finalment, els mitjans de comunicació i les xarxes socials també tenen un paper important. Sovint mostren models d'homes i dones basats en estereotips o ideals que no sempre reflecteixen la realitat. Aquestes representacions poden influir en la manera com les persones es perceben a si mateixes i als altres.

Com a conseqüència de tot això, es poden generar diferents formes de desigualtat de gènere. Una de les principals causes són els estereotips de gènere, és a dir, creences socialment acceptades sobre com haurien de comportar-se els homes i les dones. També existeixen desigualtats en l'àmbit laboral, ja que en molts casos els homes tenen més oportunitats o salaris més alts. A més, en alguns llocs del món les dones encara tenen més dificultats per accedir a l'educació.

Una altra problemàtica és la manca d'autonomia corporal de moltes dones. Segons l'Organització Mundial de la Salut, milions de dones que no volen ser mares no tenen accés a mètodes anticonceptius.

Finalment, també cal destacar la baixa presència de dones en la política i en els espais de decisió, així com la segregació laboral, que fa que algunes professions continuïn considerant-se més pròpies d'homes o de dones. En conjunt, tots aquests factors contribueixen a mantenir desigualtats de gènere que encara existeixen en moltes societats actuals.

2.5.11 Què podem fer per canviar aquests patrons de desigualtat de gènere?

Després de veure tot això i per finalitzar la part teòrica i començar la pràctica, val la pena pensar si la nostra societat actual és realment justa pel que fa a homes i dones.

Si no ens agrada com estan les coses, hem de pensar què podem fer per canviar-les. Està clar que per millorar la igualtat ens hi hem de posar tots, tant homes com dones, encara que cadascú tingui feines diferents per fer.

En el cas de les dones, un pas important és guanyar independència. Tenir temps per a una mateixa i fer el que realment t'agrada ajuda a trencar amb el paper que la societat sempre ha donat a les dones. Per això, el feminisme insisteix tant que les dones siguin lliures i autònomes.

Pel que fa als homes, el canvi té a veure amb les emocions i a compartir les responsabilitats. Ser home no vol dir no poder plorar, no ser afectuós o no cuidar dels altres. El problema és que, de petits, a molts nens no els han ensenyat a fer-ho.

Per tot plegat, és fonamental que a les escoles s'ensenyin aquests valors des del principi. També és feina de les institucions i els governs assegurar que tothom tingui els mateixos drets i les mateixes oportunitats.

3. PART PRÀCTICA

3.1 Metodologia

3.1.1 Enquesta + preguntes

Aquesta part pràctica del treball està orientada principalment a persones adultes, tot i que també inclou algunes respostes de menors. L'objectiu és recollir experiències i percepcions personals de cada participant, independentment del seu gènere.

L'enquesta està estructurada en set seccions, cadascuna dedicada a un tema diferent. Hi ha dos tipus de preguntes:

- Preguntes obertes, que permeten respondre amb més llibertat i donar una opinió personal més detallada.
- Preguntes amb escala de valoració, on cal puntuar de l'1 al 5:
 - 1: Indica el grau més baix ("gens d'acord" o "gens necessari").
 - 5: Indica el grau més alt ("totalment d'acord" o "molt necessari").
 - 2, 3 i 4: Serveixen per matisar el nivell d'acord o desacord amb l'afirmació, on 3 podria ser un punt neutral.

En algunes preguntes he fet servir una taula amb opcions de resposta com "Sí", "No" i "Altres". Ho vaig fer perquè volia que les respostes fossin més clares i fàcils d'entendre.

- Les opcions "Sí" i "No" em permeten veure ràpidament què opina la majoria.
- L'opció "Altres" dona la possibilitat d'afegir respostes diferents o explicar millor la situació personal.

D'aquesta manera he pogut obtenir respostes més precises i variades i, al mateix temps, ressaltar aquelles aportacions que m'han semblat més importants o necessàries per al meu treball. Les taules estan sota de les preguntes a les que pertanyen.

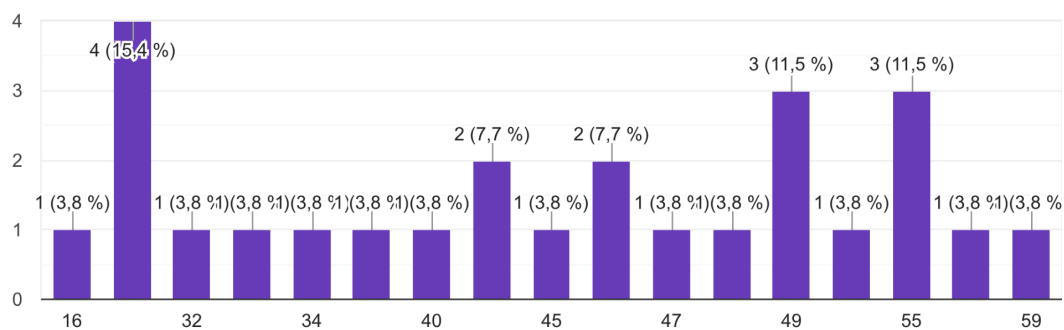
SECCIONS:

- Dades generals
- Educació
- Món laboral
- Drets legals
- Percepció social
- Moviments socials i feministes
- Reflexió general

Dades generals:

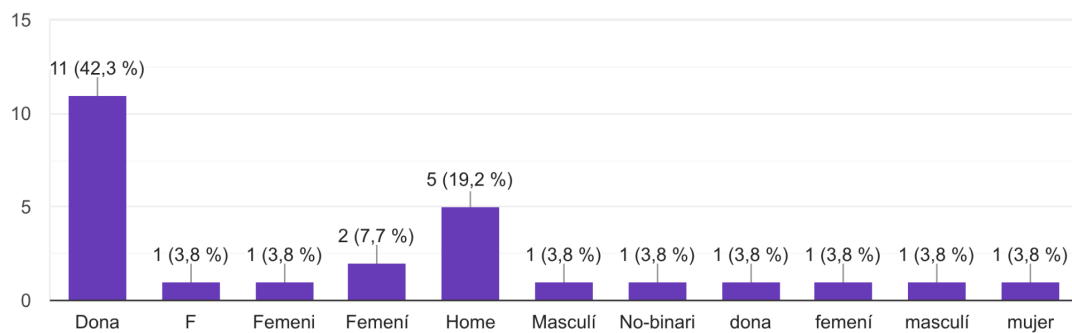
Edat

26 respostes

Gènere

26 respostes

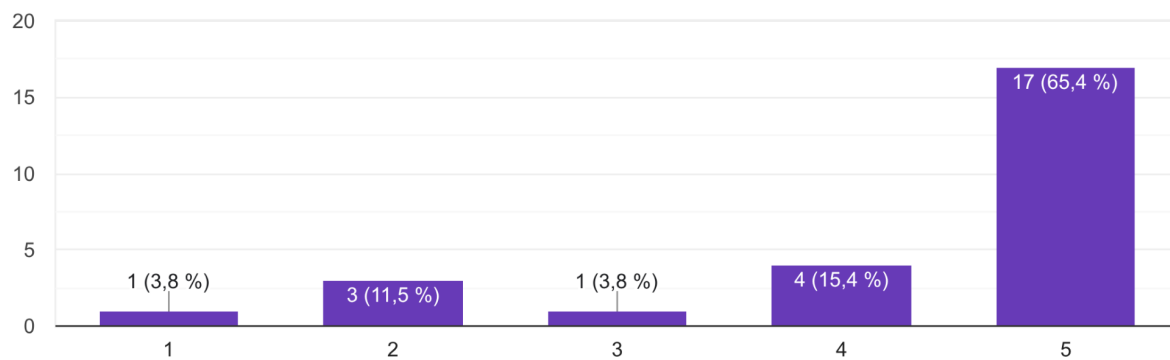

- Dones = 18
 - Homes= 7
 - No-binari = 1
-

Educació:

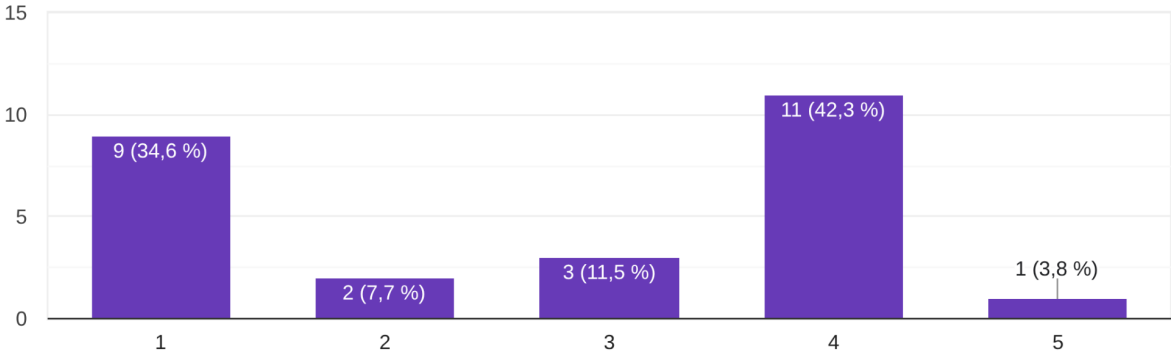
Creus que tots tenen els mateixos drets, vots de paraula dins aula?

26 respostes

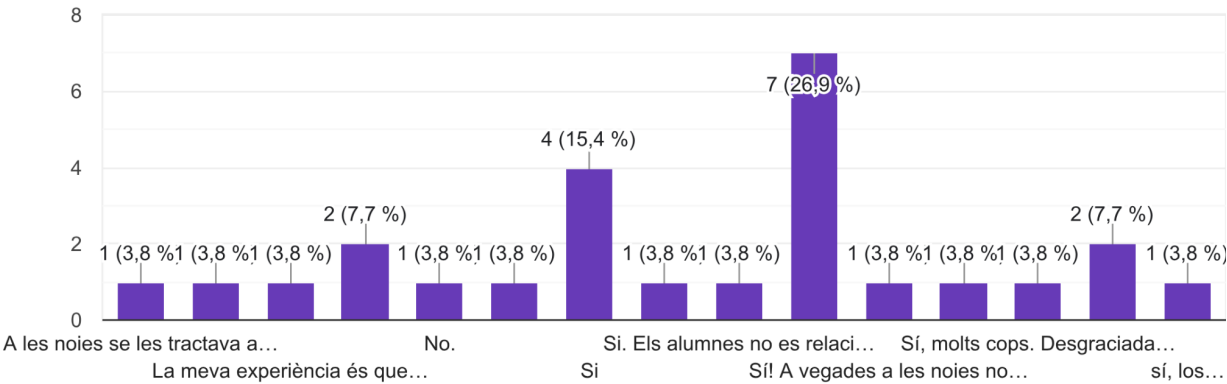
T'has sentit tractat/da de manera diferent pel teu gènere en un context educatiu?

26 respostes

Has viscut alguna situació a classe on hagis notat diferències de tracte segons el gènere?

26 respostes

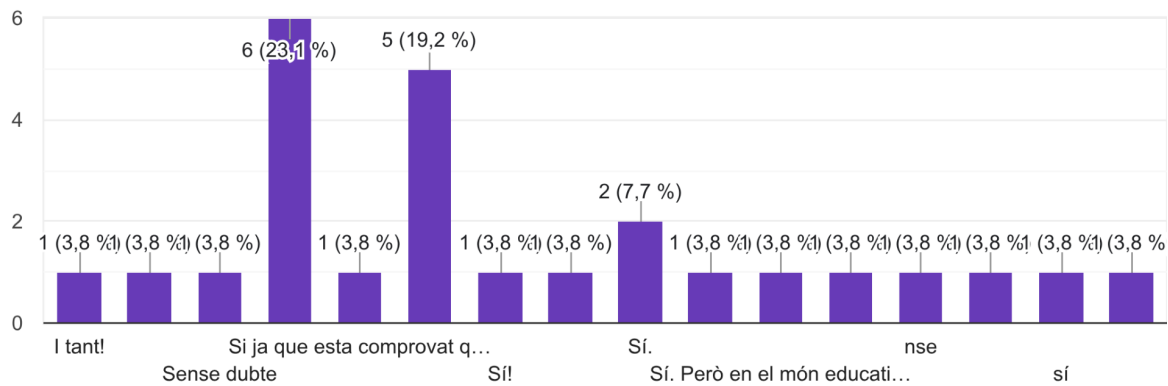
Sí	11 persones
No	4 persones
Altres	- Sí, a classe d'educació física

	- A les noies se les tractava amb més delicadesa i cura. - Sí, com alumna i com a profe. La valoració positiva que es fa dels homes professors pel sols fet de ser-ho - Sí! A vegades a les noies no se'ls hi fa al mateix cas per part dels nois o les intimiden a l'hora de participar. - Sí. Els alumnes no es relacionen igual amb les dones que amb els homes. Es freqüent que la relació sigui més íntima si son del mateix sexe. - La meva experiència és que sempre es dóna un tracte diferent segons la performativitat de gènere de cada individu. - Sí, molts cops. Desgraciadament molts alumnes fan més cas als homes professors que a les dones professores. - Entre companys - Quan anava a l'institut sí. Però en l'actualitat i a la universitat, no. - Sí, els nois insulten a les dones dient que haurien d'estar a la cuina.
--	--

Món laboral:

Creus que existeix la bretxa salarial entre persones de diferents gèneres?

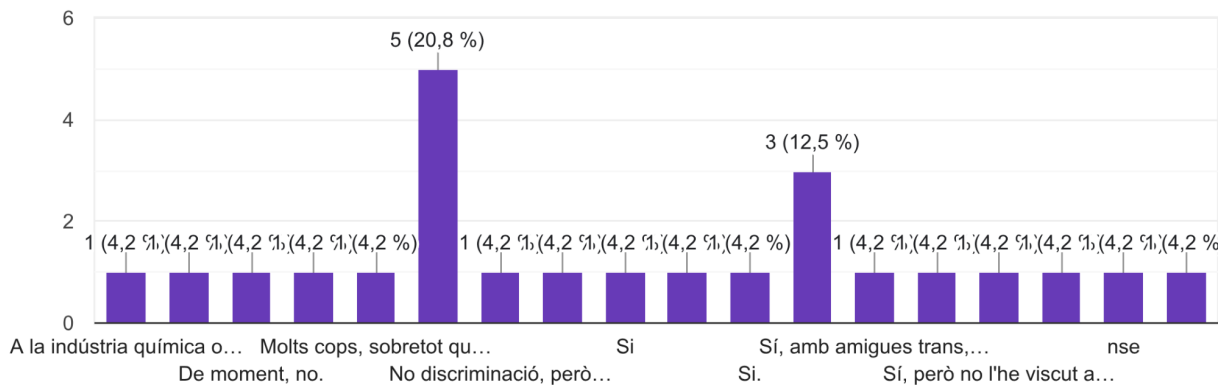
26 respostes

Sí	16 persones
No	0 persones
Altres	- Sí. Però en el món educatiu docent no, ja que som funcionaris i tots tenim el mateix sou. - Sí. No és que ho cregui, és que és un fet contrastat - Segons en quins sectors, en el privat potser - És un fet. Hi ha dades. - Sí. És una evidència que trobem en molts estudis publicats - Sí, en el sector privat. - Sense dubte - Sí, ja que esta comprovat que en algunes feines els homes reben més sou. - No ho sé.

Has conegut o viscut algun cas de discriminació laboral relacionada amb el gènere?

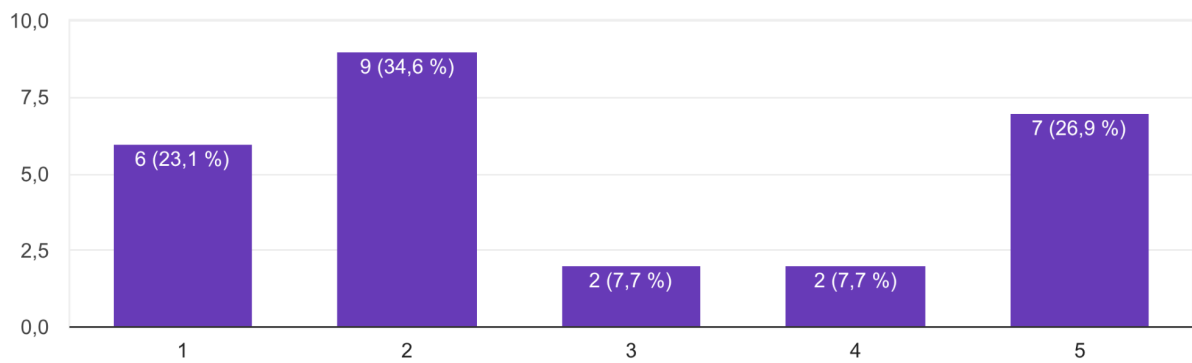
24 respostes

Sí	6 persones
No	6 persones
Altres	- No ho sé. - Sí, en l'assignació de tasques. - Sí. Un cas de discriminació positiva a favor de la dona. - Ara mateix no però en un futur pot ser - Molts cops, sobretot quan treballava de periodista. - Sí, però no l'he viscut als instituts. L'he viscut a l'empresa privada (a la indústria) - No discriminació, però sí diferent tracte. - A la indústria química o bé en els grups de recerca, passa tot sovint - Si, a una entitat que treballava, van deixar-me fora d'un càrrec de reconeixement movent fils per darrera, aplegant "massa passió" ;) - Sí, amb amigues trans, per exemple.

Totes les persones, independentment del gènere, tenen les mateixes possibilitats de promoció professional.

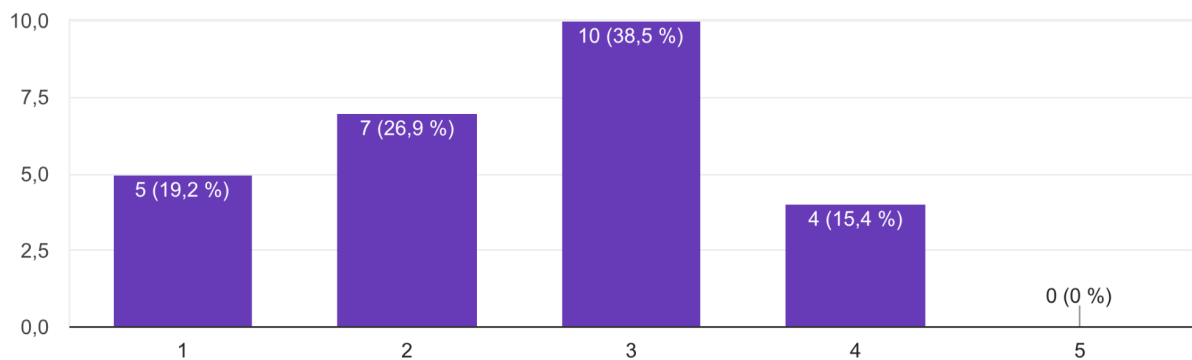
26 respostes

Drets legals:

La llei tracta de manera equitativa persones de diferents gèneres en casos de custòdia, denúncies o violència.

26 respostes

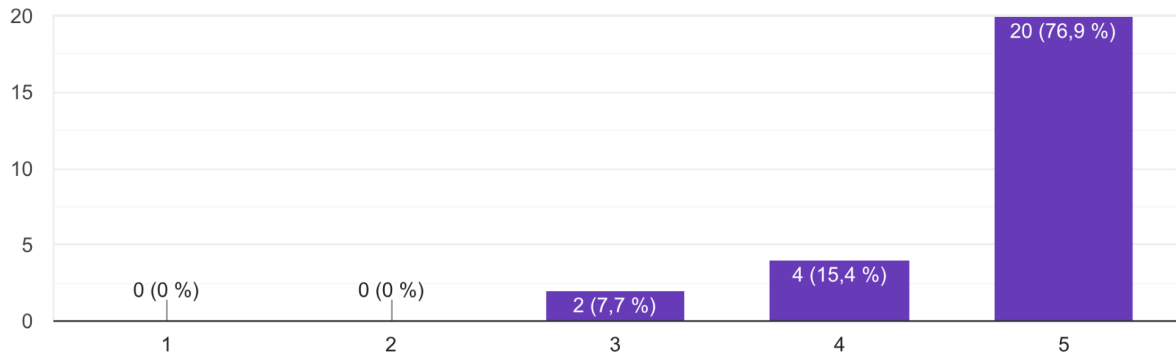

- **En relació amb la pregunta anterior, si ho desitges, pots afegir algun exemple o experiència personal, independentment de la resposta que hagi escollit.**

- Hi ha bretxa quan per exemple jutges interpreten una llei.
- En els judicis per violència de gènere els jutges solen qüestionar les dones.
- Parlar únicament de la negligència de la mare com a no protectora a una reunió amb serveis socials i escola. Ella la única fiscalitzada, del pare 0
- Hi ha centenars de casos de denúncies sobre maltractament i abús de pares a infants, amb informes hospitalaris i psicològics que confirmen el problema, i on les criatures han de continuar passant caps de setmana amb el seu maltractador.
- Un home denuncia violència de la seva parella dona, i el jutge li concedeix la mateixa ordre d'allunyament que rebria una dona en la mateixa situació.
- A l'hora de jutjar custòdies i violències potser es tendeix a privilegiar el gènere femení?
- El cas de Juana Rivas per exemple. O quan es culpa dels fets a una víctima de violació per com anava vestida, actuava, etc.
- Tot i que s'està avançant amb aquest tema, encara hi ha discriminació legislativa envers les dones.
- No he tingut cap experiència però sé que existeixen casos.

És necessari mantenir lleis específiques de protecció per a col·lectius vulnerables segons el gènere.

26 respostes

- Creus que hi ha algun àmbit legal en què un gènere estigui en desavantatge? Quin?

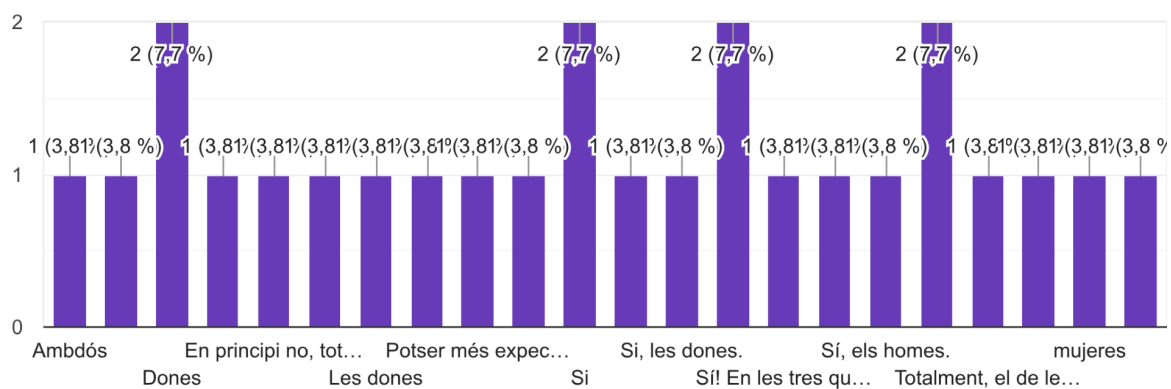
- Si. Les dones
- Violència de gènere
- Si, per exemple respecte a les baixes paternals.
- Si, dones sempre sospitoses i més responsables
- No conec les lleis en profunditat; però el col·lectiu trans encara lluita per molts drets.
- Canvi de nom en documents oficials.
- En molts, però fonamentalment en situacions de maltractament a fills i filles.
- En tots, la dona
- En l'àmbit de dret de família (custòdies infants)
- En el cas de la custòdia del fill la mare ha tingut més oportunitat de quedar-se amb la custòdia.
- Brecha salarial, accés als estudis.
- Crec que legalment no, però a la pràctica les dones continuen sent les que han de "sacrificar" la seva vida laboral o càrrecs alts per la cura dels fills i la família

- Divorci

Percepcions socials:

Creus que algun gènere pateix més pressió social que un altre (en expectatives, rols, aparença, etc.).

26 respostes

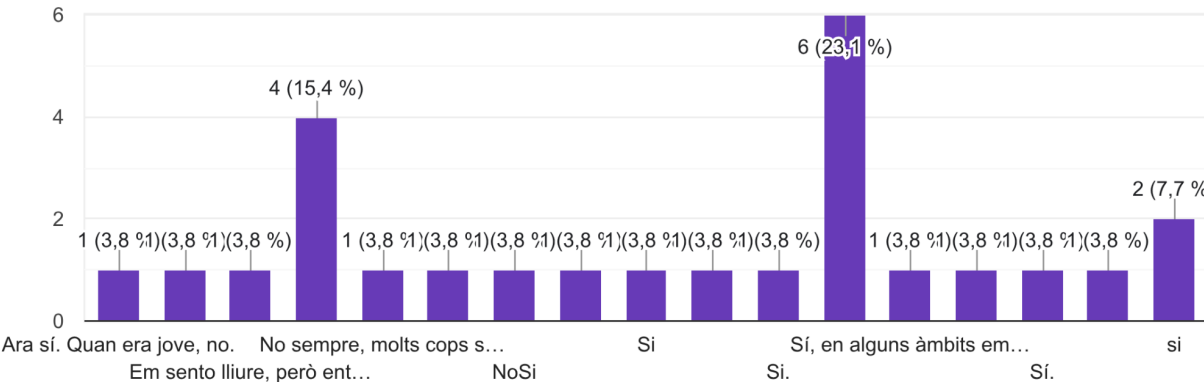

Sí	4
No	0
Altres	- Les dones - La gent transgènere - Tots els gèneres - El col·lectiu LGTBIQ+ - Sí, clarament el gènere femení pateix una pressió doble en rols, i les

	expectatives també són diferents i sovint amb desavantatge cap al gènere femení - Crec que la dona en general, però si parlem d'edats més joves (5-22 anys?), la pressió és més específica, i per tant més intensa. - Els dos tenen pressió de complir uns estàndards, pero la dona té més pressió ha complir unes expectatives físiques. - Potser tradicionalment una part de la societat espera que el gènere femení vesteixi més elegantment?
--	---

Et sents lliure d'expressar-te com vols (vestimenta, interessos, actituds) sense por a judicis relacionats amb el teu gènere?

26 respostes

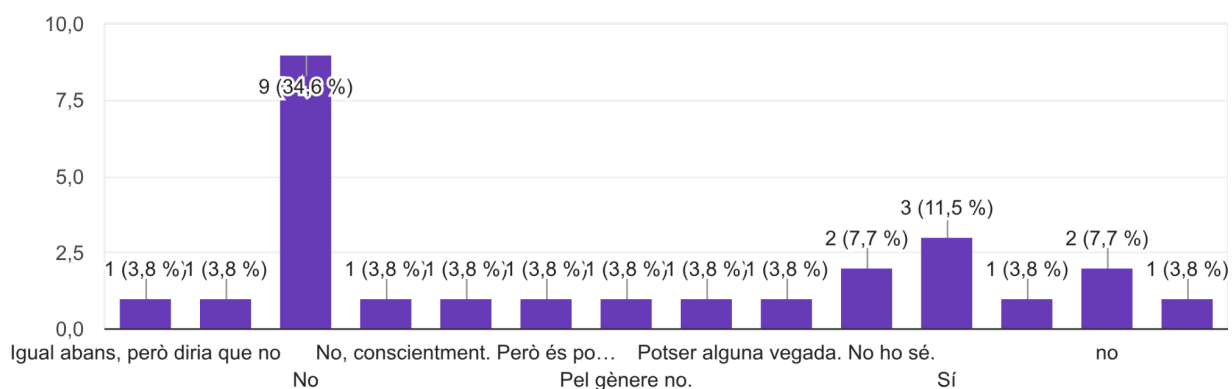

Sí	15
No	6
Altres	- No i sí - Sí, en alguns àmbits em sento lliure d'expressar-me com vull - Em sento lliure, però entenc que algú més jove pot sentir-se

	reprimide a l'hora de portar roba estereotipada a un determinat gènere. - Ara sí. Quan era jove, no. - No sempre, molts cops sí, però tinc dubtes alguns dies de l'any.
--	---

Has canviat alguna vegada la teva manera de ser o actuar per por a ser jutjat/da pel teu gènere?

26 respostes

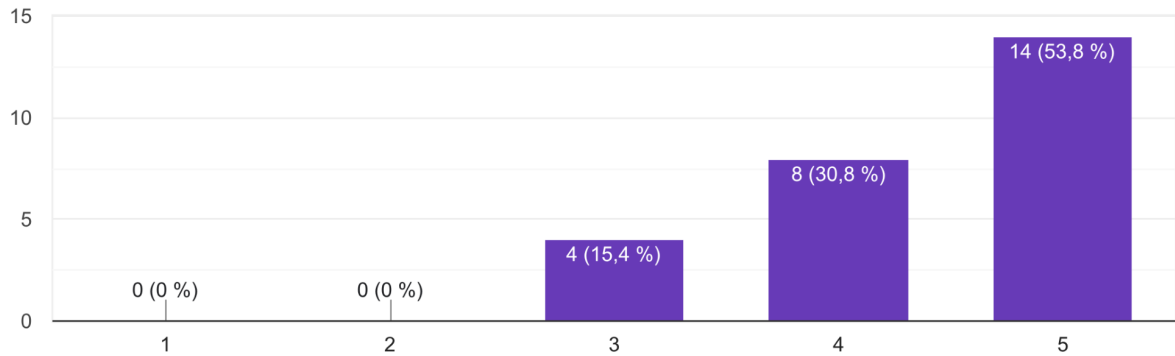

Sí	8
No	16
Altres	- Possiblement de jove - Possiblement de forma inconscient

Moviments socials i feministes

Creus feminisme és necessari actualment?

26 respostes

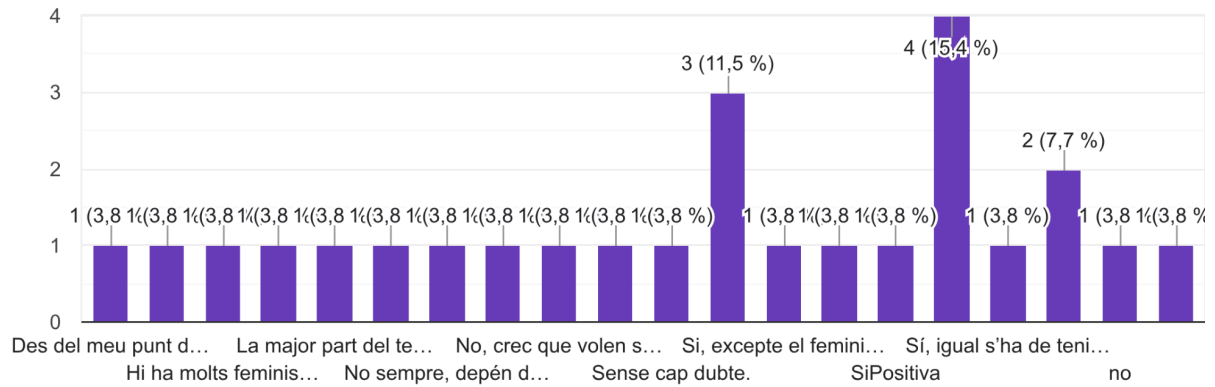

- Per què?

- Perquè significa lluitar per la igualtat.
- Perquè encara queda un llarg camí per aconseguir una igualtat efectiva
- Hi ha situacions injustes que cal abordar des d'una perspectiva feminista
- Perquè penso que les dones legalment tenen tots els drets però a la pràctica no es mostra molt i es sol discriminar molt a aquest col·lectiu.
- Ara comparat amb la antiguitat la dona té més drets
- Sempre es necessita, fins que hi hagi igualtat real.
- Senzillament perquè és un col·lectiu molt vulnerable
- L'ultradreta està en ascens a gran part del món, i això ens posa en perill a les dones. A més, la lluita feminista, com qualsevol altra lluita pels drets, no es pot deixar estar mai. És una lluita contínua.

Des de el teu punt de vista, creus que el feminisme actual busca realment la igualtat entre totes les persones, independentment del gènere?

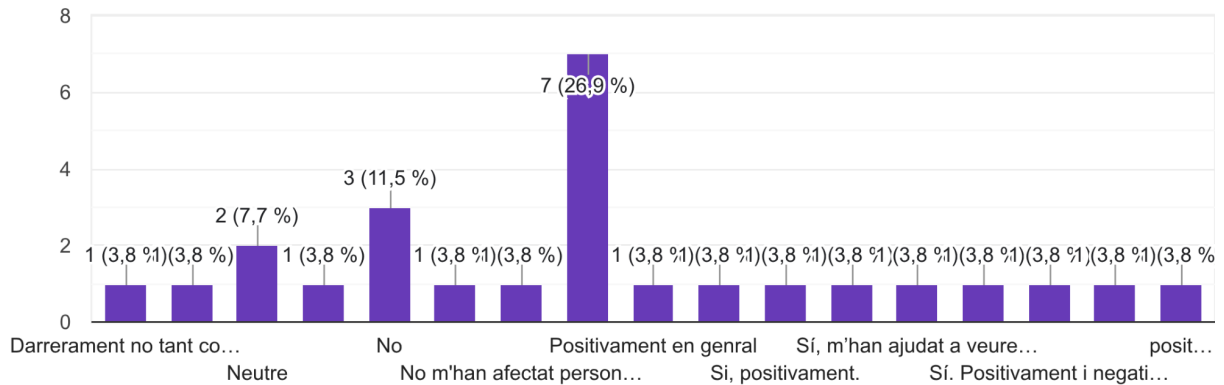
26 respostes

Sí	15
No	5
Altres	- Hi ha molts feminismes diferents. I n'hi ha un que pot ser tòxic o perillós perquè pot criminalitzar o estigmatitzar les persones de gènere masculí. Quan es generalitza sobre gèneres podem criminalitzar o estigmatitzar. Exemple: no hi ha persones de gènere femení criminals, lladres o assassines; quan el criminal o lladre o assassí és de gènere masculí llavors sí que cal dir-ho. Però si el criminal, lladre o assassí és de gènere femení podem tendir a amagar-ho en nom de la lluita feminista, per evitar de criminalitzar o estigmatitzar un gènere. - Si, excepte el feminisme trans-excloent.

Els moviments socials relacionats amb la igualtat de gènere t'han afectat personalment (positivament o negativament)?

26 respostes

Positivament	15
Negativament	7
Altres	- Neutral, ni un ni l'altre

- Quina és la teva opinió personal sobre els moviments per la igualtat de gènere?

- Penso que estan bé, perquè no té sentit que hi hagi gent que desacredita a altres simplement pel seu gènere.
- Son totalment necessaris, per visibilitzar que hi ha una gran part de la societat que lluita per la igualtat.
- És necessària una acció "de carrer", a banda d'estudis teòrics
- Estic totalment d'acord i a favor.
- Són necessaris per evitar les injustícies. Però el perill de criminalitzar o estigmatitzar gèneres hi és.
- Que són necessaris i positius però que calen respostes de les mateixes per part

de les administracions

- Que per anar bé no hauria d'existir, en un món equànim. Per tant ara per ara és necessari.
- Crec que els moviments per la igualtat de gènere són molt importants perquè ajuden a que tothom tingui les mateixes oportunitats, però algunes coses que fan no són tan necessàries.
- Són necessaris, però dins d'un context adequat i amb respecte per tots els punts de vista, tant el que estan a favor com els que no ho veuen tan important

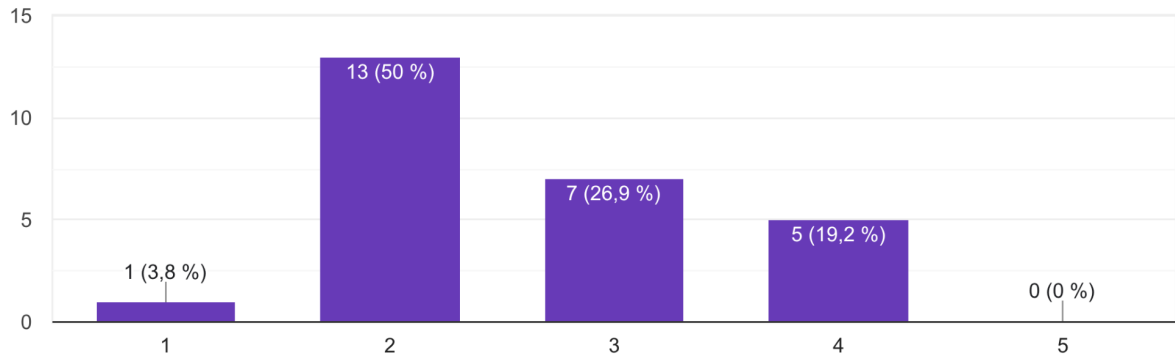
Reflexió general:

- **En una frase curta, com descriuries la situació actual d'igualtat entre gèneres?**

- Encara hi ha molta feina per fer.
- Injusta, desigual
- Queda molt encara i em fa patir com el masclisme està agafant força en les generacions més joves
- Amb avenços, però també en perill.

En una escala de l'1 al 5, fins a quin punt creus que hi ha igualtat real de drets i oportunitats entre homes i dones a la societat actual?

26 respostes

3.1.2 Anàlisi estadístiques

D'altra banda, aquesta part pràctica consisteix a analitzar estadístiques oficials de la Delegació del Govern contra la Violència de Gènere, publicades al portal del Ministeri d'Igualtat d'Espanya.

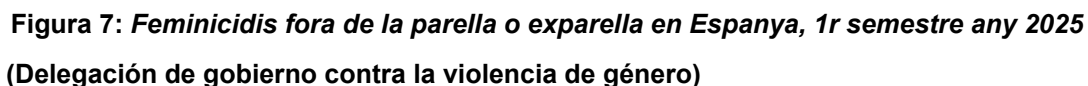
En aquesta pàgina s'ofereixen butlletins i informes oficials amb dades sobre la violència masclista, com el nombre de víctimes, denúncies, mesures de protecció i altres formes de violència contra les dones.

L'objectiu d'aquests documents és informar i fer seguiment de la situació real de la violència de gènere a Espanya, proporcionant dades actualitzades i fiables que permeten entendre millor el problema i millorar les polítiques públiques per prevenir-lo i eliminar-lo.

Metodologia:

1. He llegit amb atenció els dos informes oficial, publicat per la Delegació del Govern contra la Violència de Gènere.
2. He recollit les dades més importants, com el nombre de casos, l'edat de les víctimes, la relació amb l'agressor, la convivència, la nacionalitat i si hi havia denúncies prèvies.
3. He ordenat i resumit tota la informació per poder entendre millor les dades i comparar-les.

- ### 3.1.2.1 Estadística 1

Feminicidis fora de la parella o exparella (gener–setembre 2025)

- Nombre total de casos:

- En 2025 (fins setembre) va haver-hi 15 dones asessinadas fora de l'àmbit de la parella o exparella.
- De 2022 fins a 2025 s'han registrat 87 casos en total.

Edats	Nombre	Percentatge
21 - 30 anys	2	13,3%
41 - 50 anys	1	6,7%
61 - 70 anys	3	20,0%
71 - 84 anys	7	46,7%
85 o més	2	13,3%

Gairebé la meitat de les víctimes (47%) tenien més de 70 anys. Això mostra que aquest tipus de feminicidis afecten sobretot dones grans, moltes vegades dependents o en situació vulnerable.

- Perfil dels agressors

- En total hi ha hagut 15 agressors.
- El 60% eren fills o néts de les víctimes.
- També hi ha hagut algun cas de pares o avis (6,7%), altres familiars (6,7%), veïns o coneguts (13,3%) i un únic cas amb un agressor desconegut.
- El 93% dels agressors eren de nacionalitat espanyola.
- La majoria tenien entre 41 i 50 anys.

Aquests resultats mostren que la major part dels feminicidis fora de la parella es produeixen dins l'entorn familiar, especialment per violència filio-materna (fills que maten les seves mares o àvies).

- **Convivència**

- En 8 dels 15 casos (53%), víctima i agressor vivien junts.
- En la resta (47%), no conviven.
- Això indica que molts d'aquests crims es produeixen dins l'habitatge familiar compartit.

- **Menors afectats**

- No hi ha hagut menors assassinats en aquests casos.
- Però sí que tres menors (tots nois) han quedat orfes.

Edat de les víctimes

Edat	Nombre	Percentatge
21 - 30 anys	2	6,3%
31 - 40 anys	6	18,8%
41 - 50 anys	11	34,4%
51 - 60 anys	4	12,5%
61 - 70 anys	3	9,4%
71 - 84 anys	5	15,6%
85 anys o més	1	3,1%

Edat dels agressors:

Edat	Nombre	Percentatge
21 - 30 anys	2	6,3%
31 - 40 anys	2	6,3%
41 - 50 anys	12	37,5%
51 - 60 anys	6	18,8%
61 - 70 anys	3	9,4%
71 - 84 anys	5	15,6%
85 anys o més	2	6,3%

- **Convivència i tipus de relació:**

- En la majoria dels casos (68,8%), la víctima era parella actual de l'agressor.
- En un 31,3%, la dona era exparella o la relació estava en procés de ruptura.
- En 27 dels 32 casos (84,4%), convivia al mateix domicili, mentre que només 5 no ho feien.
- Aquestes dades mostren que la convivència és un factor de risc elevat, ja que la majoria dels feminicidis es produeixen dins la llar compartida.

- **Nacionalitat**

- El 62,5% de les víctimes eren espanyoles, i el 37,5% estrangeres.
- Els agressors presenten el mateix percentatge: 62,5% espanyols i 37,5% estrangers.
- Això demostra que la violència de gènere afecta dones de totes les nacionalitats, encara que el percentatge és una mica més alt entre la població espanyola.

- **Denúncies prèvies i mesures de protecció**

- Només 7 de les 32 víctimes (21,9%) havien denunciat abans el seu agressor.
- D'aquestes, 5 denúncies van ser presentades per la mateixa víctima i 2 per altres persones.
- En 3 casos hi havia ordres d'allunyament vigents, però totes van ser incomplertes.
- En la majoria dels casos (78,1%), no hi havia cap denúncia prèvia, la qual cosa mostra la dificultat de moltes dones per denunciar o demanar ajuda.

- **Menors afectats**

- Durant el 2025, s'han registrat 17 menors d'edat orfes a causa d'aquests feminicidis.
- En el cas més recent, una dona de 21 anys assassinada a Madrid el 20 d'octubre de 2025, deixava una filla menor d'edat.
- No hi ha constància de menors assassinats en aquests casos.

- **Conducta dels agressors**

- En 2 casos (6,3%) l'agressor es va suïcidar després del crim.
- En 5 casos (15,6%) va intentar suïcidar-se, però sense aconseguir-ho.
- En la resta (78,1%) no hi va haver cap intent de suïcidi.

3.1.3 Anàlisi de bretxa salarial

Per acabar la part pràctica d'aquest treball, he analitzat diverses dades estadístiques relacionades amb el salari mitjà anual segons el sector d'activitat econòmica i el gènere, les quals es poden trobar fàcilment a la pàgina web de *L'Institut Nacional d'Estadístiques*. Aquestes dades m'han permès observar com varien els salaris entre diferents sectors i com han evolucionat al llarg dels anys.

A través d'aquestes taules he pogut comparar els salaris entre homes i dones i identificar en quins sectors els ingressos són més elevats o més baixos. També m'ha permès veure si aquestes diferències es mantenen amb el temps o si hi ha canvis en alguns períodes.

Per fer aquesta anàlisi, primer he revisat totes les dades disponibles i les he dividit segons els diferents períodes d'anys. Després he comparat els sectors econòmics i els salaris corresponents a homes i dones per poder detectar possibles diferències o tendències.

Finalment, a partir d'aquesta informació he pogut interpretar les dades i extreure algunes conclusions sobre l'evolució dels salaris i les diferències existents dins del mercat laboral segons el sector i el gènere.

Metodologia:

- He analitzat taules estadístiques que mostren el salari mitjà anual per sectors d'activitat econòmica diferenciant entre homes i dones.
- He revisat les dades per poder observar l'evolució dels salaris al llarg dels anys.
- He comparat els resultats entre els diferents sectors econòmics per identificar quins presenten salaris més elevats i quins tenen nivells salarials més baixos.
- També he comparat els salaris entre homes i dones amb l'objectiu d'observar si existeixen diferències salarials i com evolucionen amb el temps.

- Finalment, he realitzat una interpretació general de totes les dades analitzades per poder extreure conclusions sobre les tendències salarials i la possible existència de desigualtats dins del mercat laboral.

Cal destacar que, en les imatges amb les dades salarials, he utilitzat les inicials dels sectors d'activitat econòmica en lloc dels noms complets amb l'objectiu de compactar la informació i fer les taules més visuals i fàcils de llegir, ja que l'objectiu principal d'aquestes taules és mostrar la diferència i l'evolució dels salaris mitjans anuals entre homes i dones al llarg dels anys.

Per això, a continuació incloc una taula amb el significat de cada inicial, on s'indica quin sector d'activitat econòmica representa cadascuna d'elles:

B-S	Industria, construcción y servicios (excepto actividades de los hogares como empleadores y organizaciones extraterritoriales)
F	Construcció
B	Indústries extractives
H	Transport i emmagatzematge
P	Educació
O	Administració Pública i defensa; Seguretat Social obligatòria
E	Subministrament d'aigua, activitats de sanejament, gestió de residus i descontaminació
D	Subministrament d'energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat
I	Hostaleria
J	Informació i comunicacions
C	Indústria manufacturera

R	Activitats artístiques, recreatives i d'entreteniment
K	Activitats financeres i d'assegurances
L	Activitats immobiliàries
G	Comerç a l'engròs i al detall; reparació de vehicles de motor i motocicletes
Q	Activitats sanitàries i de serveis socials
M	Activitats professionals, científiques i tècniques
N	Activitats administratives i serveis auxiliars
S	Altres serveis

3.1.3.1 1ra imatge

Entre els anys 2010 i 2014 es pot observar una evolució relativament estable dels salaris en la majoria de sectors.

	DONES					HOMES				
	2014	2013	2012	2011	2010	2014	2013	2012	2011	2010
B_S	19.744,8	19.514,6	19.537,3	19.767,6	19.735,2	25.727,2	25.675,2	25.682,1	25.667,9	25.479,7
F	21.483,2	20.636,2	21.441,7	21.029,7	20.189,8	22.783,0	23.067,2	22.911,0	22.784,0	22.239,8
B	-38.303,3	-29.485,4	-27.562,2	-25.943,5	-24.728,1	32.130,1	31.714,9	30.628,6	29.602,1	28.713,2
H	21.991,8	21.844,4	21.580,7	21.663,9	20.835,8	24.069,8	24.022,7	23.998,5	23.821,0	23.616,5
P	20.347,9	20.974,9	20.700,5	20.797,8	20.872,4	22.079,3	23.890,8	23.477,5	23.271,5	23.453,7
O	26.267,9	25.583,7	25.092,3	25.850,9	26.224,2	28.772,0	29.827,3	28.632,3	29.877,6	29.872,5
E	22.345,5	21.693,7	21.670,9	21.065,6	20.981,8	26.846,4	26.208,7	26.070,2	26.724,7	26.020,4
D	-43.473,8	-44.341,9	-44.634,4	-44.662,8	-41.782,6	53.084,9	55.348,5	54.195,6	51.612,3	50.426,3
I	12.311,8	12.536,3	12.694,2	12.645,9	12.825,5	15.368,5	15.552,5	15.518,3	16.216,7	16.891,7
J	29.224,0	28.651,3	28.166,3	28.464,3	28.610,1	34.740,6	35.756,3	35.196,0	34.990,9	34.727,0
C	21.923,1	21.464,9	20.975,2	20.683,0	20.584,2	28.086,9	27.657,9	27.110,1	26.923,0	26.355,2
R	13.824,2	15.960,8	14.784,5	15.840,5	15.131,2	19.512,3	19.938,5	19.139,2	19.872,8	20.345,1
K	35.829,2	33.941,6	36.421,0	35.428,2	35.922,4	46.260,7	45.963,6	47.464,8	46.858,5	47.081,2
L	17.775,6	16.700,5	17.538,3	17.988,2	17.089,8	24.909,2	22.821,1	23.419,1	24.150,1	23.993,3
G	16.529,0	16.297,2	16.446,7	16.140,7	15.964,0	22.987,9	22.043,8	22.702,3	22.924,3	22.386,7
Q	22.864,5	22.691,9	22.843,6	23.893,3	24.173,7	30.865,2	32.175,9	32.786,9	33.198,3	33.556,5
M	21.964,5	21.226,6	20.753,4	21.158,0	21.309,7	31.673,3	30.643,5	30.381,5	30.460,8	30.649,2
N	12.922,0	13.028,7	13.273,9	13.246,2	12.864,9	19.623,3	19.466,1	19.875,2	19.762,5	19.705,2
S	13.960,9	14.190,3	14.254,3	14.315,4	14.040,6	21.003,6	21.893,6	22.308,4	22.304,8	21.759,2

Evolució general

- En molts sectors hi ha petits increments salarials, especialment entre 2012 i 2014.
- Els salaris masculins són més alts que els femenins en tots els sectors.
- Alguns sectors mostren salaris considerablement més elevats que la mitjana.

Sectors amb salaris més alts	Sector K - Homes: aproximadament entre 46.000 € i 47.000 € - Dones: entre 35.000 € i 36.000 € Sector D - Homes: al voltant de 53.000 € - Dones: aproximadament -43.000 € (valor negatiu per ajustos estadístics o metodologia).
Sector amb el salari més baix	Sector I - Dones: al voltant de 12.000 € - Homes: entre 15.000 € i 16.000 €

Bretxa salarial de gènere

En aquest període es pot observar clarament una bretxa salarial entre homes i dones. En alguns sectors, com el financer o el tecnològic, la diferència pot superar els 10.000 € anuals.

3.1.3.2 2na imatge

Entre els anys 2015 i 2019 es mostra una tendència general de creixement salarial.

	DONES					HOMES				
	2019	2018	2017	2016	2015	2019	2018	2017	2016	2015
B_S	21.682,0	21.011,9	20.607,9	20.131,4	20.051,6	26.934,4	26.738,2	26.391,8	25.924,4	25.992,8
F	21.388,8	21.919,0	20.588,7	20.361,7	20.060,5	22.997,4	23.118,3	22.927,3	22.460,9	23.113,9
B	-39.732,3	-38.900,7	-35.259,1	-35.133,4	-36.885,7	33.116,7	33.095,5	32.127,5	31.968,7	31.770,9
H	22.868,3	22.595,7	22.210,8	22.176,4	22.039,8	24.852,6	25.274,9	24.618,8	24.010,1	24.497,5
P	25.221,0	23.225,8	22.784,0	21.622,5	20.981,6	27.292,8	24.532,4	25.093,1	23.663,0	23.143,3
O	29.992,2	28.095,1	27.391,4	27.547,4	27.305,8	32.213,1	31.469,3	30.582,0	30.712,3	29.828,0
E	24.622,3	24.302,8	24.010,7	23.184,6	22.616,2	28.214,4	28.074,8	27.628,2	27.154,2	27.340,6
D	-45.012,2	-44.395,9	-44.656,9	-44.147,2	-43.674,2	54.357,9	53.379,9	54.199,5	52.960,0	54.024,9
I	13.410,4	12.808,9	13.161,3	12.608,9	12.563,1	16.134,6	16.271,8	16.138,9	15.907,9	15.751,3
J	30.898,6	29.099,5	30.015,5	28.834,5	28.935,7	36.746,4	35.411,2	35.768,8	34.475,1	35.417,9
C	23.339,3	23.091,8	22.857,8	22.261,9	22.001,0	29.188,9	29.288,3	28.741,2	28.256,2	28.129,9
R	16.253,2	16.365,6	15.526,4	15.209,4	14.741,5	19.402,4	20.139,6	19.406,7	19.367,3	19.571,4
K	39.100,5	39.662,5	38.521,1	36.939,6	36.455,8	50.830,7	51.843,1	50.049,2	49.257,6	47.533,7
L	19.981,8	18.744,3	18.488,3	17.809,1	17.330,1	28.297,0	25.083,5	25.392,8	25.172,7	25.763,3
G	17.981,8	17.741,2	17.377,7	16.726,5	16.481,3	24.237,9	24.277,2	23.829,7	22.826,0	22.903,7
Q	25.432,1	24.599,6	23.839,4	23.655,1	23.889,5	34.771,2	34.173,8	33.735,1	33.723,1	32.830,9
M	23.592,7	23.409,5	22.709,0	21.942,9	21.980,6	33.541,1	33.778,3	33.020,5	31.967,2	31.586,3
N	14.322,4	14.101,2	13.604,1	13.309,5	13.085,1	20.661,1	20.793,9	20.174,9	19.749,6	19.823,5
S	14.952,8	14.266,9	14.001,0	13.687,6	13.772,9	21.425,6	20.798,0	20.752,3	20.195,9	20.781,9

Evolució general

- Augment progressiu dels salaris en molts sectors
- Una recuperació econòmica després dels anys de crisi
- Manteniment de la diferència salarial entre homes i dones

Per exemple:

- Sector O
 - Dones: passa d'uns 27.305 € (2015) a gairebé 29.992 € (2019)
 - Homes: passa d'uns 29.828 € a 32.213 €

Sectors amb salaris més alts	Sector K - Homes: arriba fins a 50.830 € el 2019 - Dones: prop de 39.100 € Sector J (informació i comunicació) - Homes: fins a 36.746 € - Dones: prop de 30.898 €
Sector amb el salari més baix	Sector I i N - Homes: 19.000 - 20.000 - Dones: 13.000 - 14.000 (Aquests sectors mantenen salaris relativament baixos durant tot el període i les xifres són molt similars)

Bretxa salarial

La diferència entre homes i dones continua existint en tots els sectors, tot i que en alguns casos es redueix lleugerament.

3.1.3.3 3ra imatge

Aquest últim període (2020- 2021) inclou els anys de la pandèmia de COVID-19, fet que pot influir en les dades:

	DONES		HOMES	
	2021	2020	2021	2020
B_S	23.176,0	22.467,5	28.388,7	27.642,5
F	22.640,2	21.188,0	24.362,0	23.402,3
B	-41.920,0	-40.804,1	33.558,0	33.198,8
H	24.286,3	24.083,0	25.939,1	25.336,1
P	27.453,6	26.349,6	29.804,0	28.469,5
O	32.137,8	31.268,6	35.908,2	33.931,8
E	26.520,1	25.020,3	29.983,6	28.548,1
D	-45.462,9	-45.975,8	55.829,7	56.481,6
I	13.388,6	12.874,1	16.229,9	15.768,0
J	33.225,6	32.227,7	38.514,2	37.580,5
C	24.456,8	23.765,8	30.102,3	29.383,7
R	16.753,6	16.822,4	19.600,5	19.934,5
K	40.990,2	40.159,8	52.714,9	52.920,8
L	21.787,7	20.142,4	29.121,0	28.191,0
G	19.026,1	18.243,6	25.298,0	24.411,9
Q	26.403,2	25.957,4	37.270,2	36.248,3
M	25.741,8	24.433,2	34.926,2	34.161,9
N	15.248,4	14.835,7	21.648,6	21.522,8
S	16.367,8	15.319,6	21.823,5	21.780,5

Evolució general

- Petits increments salarials en alguns sectors
- Estabilitat o lleugeres variacions en altres

Per exemple:

- Sector O
 - Dones: de 31.268 € a 32.137 €
 - Homes: de 33.931 € a 35.908 €

- Sector J
- Homes: arriba fins a 38.514 €

Sectors amb salaris més alts	Sector K - Homes: més de 52.000 € - Dones: prop de 41.000 € Sector D - Homes: més de 55.000 €
Sector amb el salari més baix	Sectors: I , N , S - Homes: 16.000 - 21.000 € - Dones: 13.000 - 16.000 €

Bretxa salarial

En els anys 2020 i 2021 es continua observant l'existència d'una bretxa salarial entre homes i dones en la majoria de sectors econòmics, ja que els salaris mitjans dels homes segueixen sent superiors. Tot i això, en alguns sectors la diferència es redueix lleugerament, encara que no desapareix completament.

Comparació global dels tres documents (2010-2021)

Analitzant tots els períodes conjuntament es poden observar diverses conclusions importants.

En general, els salaris augmenten gradualment amb el temps, especialment a partir de 2015, coincidint amb la recuperació econòmica després de la crisi financera.

En tots els sectors i anys analitzats:

- els homes guanyen més que les dones
- la diferència pot variar segons el sector
- en sectors d'alta qualificació la diferència acostuma a ser més gran.

Tot i la pandèmia entre 2020 i 2021, no es detecta una caiguda salarial general, sinó més aviat una estabilització o petites pujades en alguns sectors.

Diferències importants entre sectors:

Sectors amb salaris més alts	- activitats financeres (K) - energia (D) - informació i comunicacions (J)
Sector amb el salari més baix	- hostaleria (I) - activitats administratives (N) - alguns serveis personals.

Conclusió

L'anàlisi de les dades entre 2010 i 2021 mostra que els salaris mitjans han tingut una tendència general a l'augment, especialment després del 2015. No obstant això, es mantenen diferències salarials importants entre sectors econòmics i també una bretxa salarial persistent entre homes i dones.

3.2 Anàlisi i reflexió dels resultats

Després d'analitzar tots els resultats de la part pràctica del treball, es pot observar que, tot i els avenços que s'han aconseguit en els últims anys en matèria d'igualtat, encara hi ha diferències entre homes i dones en diversos aspectes de la societat.

En primer lloc, els resultats de l'enquesta realitzada a 26 persones mostren que moltes d'elles encara perceben que existeixen desigualtats de gènere. Una part dels participants afirma haver vist o experimentat diferències de tracte entre homes i dones, especialment en àmbits com el laboral o el social. També apareix la idea que les dones acostumen a rebre més pressió social, sobretot en relació amb l'aspecte físic o amb els rols que tradicionalment s'espera que tinguin dins la societat.

A més, moltes de les persones que han participat en l'enquesta consideren que el feminisme encara és necessari avui en dia per continuar avançant cap a una societat més igualitària. Tot i això, també hi ha algunes opinions diferents, cosa que mostra que aquest és un tema que encara genera debat i diferents punts de vista dins la societat.

D'altra banda, l'anàlisi de les dades estadístiques sobre feminicidis i violència de gènere mostra que aquest continua sent un problema important. Les xifres indiquen que encara hi ha moltes dones que pateixen situacions de violència, moltes vegades dins del seu propi entorn o dins de relacions de parella. Aquestes dades ajuden a entendre que, tot i que hi ha més conscienciació i mesures per prevenir aquesta violència, encara queda molt camí per recórrer.

Finalment, l'estudi de la bretxa salarial també mostra que continuen existint diferències entre homes i dones en el món laboral. En molts sectors, els homes continuen guanyant més que les dones, tot i que amb el pas dels anys aquesta diferència s'ha anat reduint. Aquest fet pot estar relacionat amb diferents factors, com la presència desigual en alguns sectors laborals o les dificultats que encara poden tenir moltes dones per accedir a determinats càrrecs.

En conjunt, tots aquests resultats mostren que, encara que legalment homes i dones tenen els mateixos drets, a la pràctica encara es poden observar desigualtats en diferents àmbits de la vida quotidiana.

4. CONCLUSIONS

4.1 Validesa o refutació de la hipòtesi

La hipòtesi inicial del treball plantejava que la idea que les dones tenen més avantatges o més privilegis que els homes és una percepció que existeix en part de la societat, però que no sempre coincideix amb la realitat.

Després d'analitzar tota la informació recollida durant el treball, tant la part teòrica com la part pràctica, es pot dir que aquesta hipòtesi es confirma en gran part. Els resultats de l'enquesta mostren que moltes persones encara pensen que hi ha desigualtats entre homes i dones en diferents àmbits, especialment en el món laboral o en la pressió social.

A més, les dades analitzades també reforcen aquesta idea. Per exemple, les estadístiques sobre feminicidis i violència de gènere indiquen que moltes dones continuen patint situacions de violència. També l'anàlisi de la bretxa salarial mostra que encara existeixen diferències econòmiques entre homes i dones en molts sectors laborals.

Això no significa que no s'hagin fet avanços importants en la igualtat durant els últims anys. Tot i això, les dades analitzades mostren que encara existeixen desigualtats en alguns aspectes de la societat. Per aquest motiu, la idea que les dones tenen més avantatges que els homes no es correspon del tot amb la realitat, ja que encara hi ha situacions en què les dones es troben en una posició de desavantatge.

4.2 Reflexió personal

La realització d'aquest treball m'ha permès entendre millor un tema que actualment genera molt debat a la societat. Abans de començar la investigació ja tenia una idea general sobre el tema, però fer el treball m'ha ajudat a informar-me millor i a veure la importància d'analitzar dades i diferents punts de vista abans de formar una opinió.

Una de les coses que més m'ha cridat l'atenció ha estat veure que, tot i els avanços que s'han aconseguit en les últimes dècades en matèria d'igualtat, encara existeixen diferències entre homes i dones en alguns àmbits, com el món laboral o la violència de gènere. Les dades analitzades mostren que la igualtat legal existeix, però que a la pràctica encara hi ha situacions que indiquen que aquesta igualtat no sempre es dona de la mateixa manera.

També m'ha semblat interessant veure que les opinions de les persones poden ser molt diferents sobre aquest tema. En l'enquesta es poden veure punts de vista diversos, cosa que demostra que la percepció de la igualtat pot variar molt segons les experiències o la informació que té cada persona.

A nivell personal, aquest treball m'ha ajudat a desenvolupar una visió més crítica i a entendre millor la complexitat d'aquest tema. També m'ha fet veure la importància d'informar-se bé i de basar les opinions en dades i informació fiable.

En general, considero que aquest treball ha estat útil per entendre millor la realitat actual i per reflexionar sobre com la societat pot continuar avançant cap a una igualtat real entre homes i dones.

5. **BIBLIOGRAFIA**

Barea, C. *Backlash: resistencia a la igualdad*.

Recuperat el 03 d'abril de 2025 de:

<https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=3087830>

Palomar, A (2025). *Una breve historia del feminismo: las fechas y los nombres clave*.

Recuperat el 05 d'abril de 2025 de:

https://historia.nationalgeographic.com.es/a/breve-historia-feminismo-fechas-nombres-clave_17778

Maribas, V (2023). *Feminismos y feminidades a través de la música pop y la prensa: representaciones, controversias y #MeToo (1990-2022)*

Recuperat el 07 d'abril de 2025 de:

<https://docta.ucm.es/entities/publication/5a47c490-fa7e-4d67-b58f-c5477340a8af>

Crespo, C (2023). *Los avances en la igualdad de la mujer en España desde 1975*. Recuperat el 09 d'abril de 2025 de:

<https://www.nationalgeographic.es/historia/2022/03/los-avances-en-la-igualdad-de-la-mujer-en-espana-desde-1975>

Reina, S (2018). *Backlash: Machismo enmascarado*.

Recuperat el 11 d'abril de 2025 de:

<https://feminismoinc.org/2018/04/backlash-machismo-enmascarado.html>

Manos Unidas (2025). *Drets de les dones*.

Recuperat el 8 de juny de 2025 de:

<https://www.mansunides.org/observatori/drets-dona/drets-dones>

Escola d'igualtat (2023). *La desigualtat de gènere al món laboral*.

Recuperat el 9 de juny de 2025 de:

<https://escolaigualtat.com/category/feminisme-i-historia-dels-drets-de-les-dones/>

Agulló, C (2011). *Vulneración de los derechos humanos de mujeres y niñas*.

Recuperat el 9 de juny de 2025 de:

<https://iecah.org/vulneracion-de-los-derechos-humanos-de-mujeres-y-ninas/>

García, N (2023). *Vulneración de los derechos humanos*.

Recuperat el 9 de juny de 2025 de:

<https://ayudaenaccion.org/blog/derechos-humanos/vulneracion-derechos-humanos/>

Alonso, V (2024). *La lucha de las mujeres por el derecho al voto femenino*.

Recuperat el 10 de juny de 2025 de:

<https://www.es.amnesty.org/en-que-estamos/blog/historia/articulo/la-lucha-de-las-mujeres-por-el-derecho-al-voto-femenino/>

Leona, S (2024). *Las olas del feminismo*.

Recuperat el 10 de juny de 2025 de:

<https://www.politocracia.com/feminismo/olas-del-feminismo/>

Serveis socials, salut i igualtat (2025). *La construcció de gènere*.

Recuperat el 10 de juny de 2025 de:

<https://www.ccsegarra.cat/arees-i-serveis/accio-comunitaria/memoria/la-construccio-de-genere>

Oxfam Intermón (2025). *Estereotipos de género que escuchamos cada día*.

Recuperat el 10 de juny de 2025 de:

<https://blog.oxfamintermon.org/estereotipos-de-genero-que-escuchamos-cada-dia/>

Merriam Webster (2025). *Backlash*.

Recuperat el 10 de juny de 2025 de:

<https://www.merriam-webster.com/dictionary/backlash>

Reina, S (2025). *Backlash: Masclisme enmascarat*.

Recuperat el 10 de juny de 2025 de:

<https://feminismoinc.org/2018/04/backlash-machismo-enmascarado.html>

FOESSA (2020). *Desigualtat transversal entre homes i dones*.

Recuperat el 10 de juny de 2025 de:

<https://www.foessa.es/blog/desigualdad-transversal-entre-hombres-y-mujeres/>

López, A (2023). *La desigualdad en la educación*.

Recuperat el 10 de juny de 2025 de:

<https://ayudaenaccion.org/blog/educacion/desigualdades-educacion/>

Cabo, S (2005). *Los movimientos feministas como motores del cambio social*.

Recuperat el 11 de juny de 2025 de:

<https://www.mujeresenred.net/spip.php?article135>

RTVE (2025). *Marxes feministes a tot el món per la igualtat i contra la violència masclista*.

Recuperat el 13 de juny de 2025 de:

<https://www.rtve.es/noticias/20250308/marchas-feministas-todo-mundo-por-igualdad-contra-violencia-machista/16482932.shtml>

OMONUR (2023). *El feminisme i el seu impacte transformador en la societat: Un anàlisi profund*.

Recuperat el 13 de juny de 2025 de:

<https://omunur.com/el-feminismo-y-su-impacto-transformador-en-la-sociedad-un-analisis-profundo/>

Alonso, V. (2025). *Las frases machistas más controvertidas*.

Recuperat el 13 de juny de 2025 de:

<https://www.es.amnesty.org/en-que-estamos/blog/historia/articulo/las-frases-machistas-mas-controvertidas/>

Borraz, M (2025). *Una mayoría de ciudadanos en España cree que el feminismo ha ido demasiado lejos y ahora se discrimina a los hombres*.

Recuperat el 14 de juny de 2025 de:

https://www.eldiario.es/sociedad/mayoria-ciudadanos-espana-cree-feminismo-ido-lejos-ahora-discrimina-hombres_1_12106622.html

Abogacía Española, (2025). *Suben un 4,28% las denuncias por violencia de género en el primer trimestre de 2025*.

Recuperat el 19 d'octubre de 2025 de:

<https://www.abogacia.es/actualidad/noticias/suben-un-428-las-denuncias-por-violencia-de-genero-en-el-primer-trimestre-de-2025>

efeminista, (2025). *Quince feminicidios fuera de la pareja o expareja en el primer semestre de 2025 en España*.

Recuperat el 19 d'octubre de 2025 de:

<https://efeminista.com/feminicidios-espana-2025/>

ONU MUJERES, (2025). *La igualdad de género en 2025: logros, brechas y la decisión de los 342 billones de dólares.*

Recuperat el 19 d'octubre de 2025 de:

<https://www.unwomen.org/es/articulos/articulo-explicativo/la-igualdad-de-genero-en-2025-logros-brechas-y-la-decision-de-los-342-billones-de-dolares>

Nogueira, R (2023). *2023, un año 'negro' para las mujeres: 52 asesinadas y 2.307 violaciones en España.*

Recuperat el 20 d'octubre de 2025 de:

https://www.lespanol.com/enclave-ods/historias/20231125/asesinadas-violaciones-registradas-ano-negro-mujeres-espana/812168836_0.html

Pérez, E (2024). *Más 'manadas', amenazas con desnudos por IA y un #MeToo que no explota: la violencia sexual se cronifica en España.*

Recuperat el 20 d'octubre de 2025 de:

https://www.lespanol.com/enclave-ods/historias/20240308/manadas-amenazas-desnudos-ia-metoo-no-explota-violencia-sexual-cronifica-espana/838166347_0.html

[Feminicidio.net](https://feminicidio.net) (2025). *Listado de feminicidios y otros asesinatos de mujeres cometidos por hombres en España en 2025.*

Recuperat el 20 d'octubre de 2025 de:

<https://feminicidio.net/listado-de-feminicidios-y-otros-asesinatos-de-mujeres-cometidos-por-hombres-en-espana-en-2025/>

Cordero, D (2025). *Justicia alerta del crecimiento de las agresiones sexuales en Barcelona que lleva los datos a máximos.*

Recuperat el 21 d'octubre de 2025 de:

<https://elpais.com/espana/catalunya/2025-07-25/justicia-alerta-del-crecimiento-de-las-agresiones-sexuales-en-barcelona-que-lleva-los-datos-a-maximos.html>

Lopez, G (2024). *La extrema derecha contra los derechos de las mujeres*.

Recuperat el 21 d'octubre de 2025 de:

<https://revistaigualesydiferentes.ucm.es>

González, S (2022). *¿Cuáles son las causas de la desigualdad de género?*

Recuperat el 21 d'octubre de 2025 de:

<https://lamenteesmaravillosa.com/cuales-las-causas-desigualdad-de-genero/>

Delegación del gobierno contra la violencia de género, (2025)

Recuperat el 21 d'octubre de 2025 de:

<https://violenciagenero.igualdad.gob.es/violenciaencifras/boletines/anuales/>

Instituto Nacional de Estadística

Recuperat el 02 de març de 2026 de:

<https://www.ine.es/jaxiT3/Tabla.htm?t=10911>